

דא הוא צפונית מערבית. ואת יעקב דא הוא זונגא חדא, כלל לא חדא, זונגא שלים בדקא יאות. בגונגה דא את השמים דא הוא כלל מדת לילה ביום. ואת הארץ דא מדת يوم בלילה בחדא. אוף הכא בבלחו את, וביעקב ואת, למהוי פלא זונגא חדא דלא מתרפישין דבר ונוקבא לעלמיין. וזמן קידוש בריך הוא לאכרזא בכל עולם ולאשמעא קל דיימא (ישעה סג) ויאמר לך עמי הימה בניהם לא ישקרו ויהי להם למושיע. ברוך יי לעולם אמן ואמן: (עד כאן פרשת וירא)

(דף קכא ע"א)

פְּרִשְׁת וַיְהִי חֵyi שֶׁרֶה

מִדְרָשׁ הַגְּנַעַלְםָן
ויהין. רבנן פתיחי בהאי קרא, (שיר השירים ז) לכה דודי נצא השדה גלינה בבלרים. תנו רבנן היוצא לדרכ' יתפלל שלש תפנות, תפלה שהיा חובה של יום. ותפלת הרך על הרך שהוא עוזה. ותפלה שיחזור לבתו לשלו. ולימא להז להגני שלשה, אפילו באחד

ודרך

ויהין חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, רבי יוסי פתח ואמר, (יונה א) וישאו את יונה ויטלה אל הים ויעמד הים מזעפו. הכא אית לאסתפלה, Mai טעם ארעישת ימא עלייה דיווגה, ולא ארעישת עלייה

אֲרֹעָא, כִּיּוֹן דְּהֹהָה אָזִיל בְּגִין
דְּלֹא תְּשִׁרֵּי עַלְיהָ שְׁכִינַתָּא,
יְמָא (עַלְאהָ) אַמְּאֵי אָחִיד בְּיִהְ
כְּפָד הָוָה אָזִיל.

אֲלֹא וְדֹאי מְלָה בְּאַתְּרִיה
הָוָה. יִם, תְּגַנֵּן יִם
דְּמִיא לְרָקִיעַ וְרָקִיעַ לְכִפְא
הַפְּבּוֹד, וּבְגִין כְּפָד יְמָא אָחִיד
בְּיִהְ וּגְטָל לִיהְ (בְּגִין דְּהֹהָה עַרְיךְ)

הוֹסֵפָתָא

וַיְהִי חֵי שָׂרָה. גּוֹפָא דְמַתְּגִּיתִין, אָנוּ קְרִיבֵין חֻווִּיא, שְׁמַעְנָא קָלָא מַתְּהִפְפָה
 מעַילָא לְתִפְאָ, אַתְּפִשְׁתָה בְּעַלְמָא, קָל מַתְּבָר טוֹרִין, וַמַּתְּבָר טְנִירִין
 מַקְיָפִין, עַלְעוֹלִין רְבָרְבִּין סְלָקִין, אַוְדְּגָנָא פְּתִיחָן.

הָוָה אָמֵר בְּמַטְּלָנוּ. קוֹיז קוֹצִיתָא, דְמִיכָן. שִׁינְתָּא בְּחֹורִיהָן,
 קִימִין בְּקִיּוֹמִיהָן. מַלְבָא דְמַמְלָל, (ולא אַעֲבָרָה, אַשְׁתְּפָחוּ) נְטָרִי תְּרָעִין,
 שְׁלִיטָא דְחִילָן סְגִיאָן קָם בְּקִיּוּמִיה.

כָּלָהו לֹא מַרְגִּשָׁו וְלֹא יָדַעַי דְסֶפֶרָא פִּתְחָה וּבְשָׁמָא אַכְתּוֹב, וְדוֹמָה קָאִים
 וּנְטָל בְּחֹשְׁבָנָא, וְדִירִי עַפְרָא תִּיבֵּן לְבָר, וְקָרִיב טָב לְאַתְּמָנָה בְּהָוָה,
 לֹא תְּאִיבֵן גַּלְגֹּלָא וְהַפּוֹךְ.

נְפָלִין וְלֹא קִיּוּמִין, אַתְּמָחָוּן חַיְבֵין מִסְפֶּרָא דְדוֹמָה, מְאָן יַתְּבִּעַ לוֹן, וְמְאָן
 יַתְּבִּעַ בְּחֹשְׁבָנָהָן, וְוַיְיַזְרֵר לוֹן, וְוַיְלַתְּחִיהָן, וְוַיְלַתְּגַשְּׁיָהָן, (ס"א לְנַפְשֵׁיהָן)
 בְּגִינהָן אַתְּקָרֵי (תְּהָלִים סט) יְמָחוּ מִסְפֶּר חַיִם וְגוֹ' (עד בְּאַנְתַּוּסְפָּתָא):

בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּוֹלָם רָאוּ
עִנְיִיךְ שְׁעִינִית בָּהֶם. וְעַל
סְפִּירָה כְּוֹלָם יִבְתַּבּוּ, לִיתְנַ
עַלְיָהֶם דִּין וְחַשְׁבּוּן לְעוֹלָם
הַבָּא, הַלְּבָד יִקְדִּים אֲדָם
תִּפְלַתּוּ תְּמִיד וְיוֹעֵל לִיה.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק אֵין אֲדָם
עֹשָׂה עֲבִירָה אֶלָּא מֵ
שַׁהֲיוֹן גּוֹלָם וְלֹא אֲדָם, וְהִינֵּן
הַהוּא דְלָא מִסְתְּבָל
בְּגַנְשְׁמָתָא קְדִישָׁא, אֶלָּא כִּל
עֻזְבָּדוּ בְּהָאִי בְּעִירָא דְלָא
מִשְׁגַּחַת וְלֹא יִדְעָת. אָמֶר
רַבִּי בּוֹ, וּכְיַגְּלֵם מִתְקָרֵרִי
דָּוד דָּאָמַר הָאִי פְּסוֹקָא.
אָמֶר לוֹ רַבִּי יִצְחָק אֲדָם
הַרְאָשׁוֹן אָמְרוֹ, גַּלְמִי רָאוּ
עִנְיִיךְ, קָוְדָם שְׁזַרְקָתְךָ בֵּי
גַּשְׁמָה, רָאוּ עִנְיִיךְ לְמַעַבְדָּךְ
בְּדִיּוֹקָנִי בְּנֵי נְשָׁא דְּךָמוֹ לִי.
וְעַל סְפִּירָה כָּלָם יִבְתַּבּוּ, מִאֵן
אַיִלּוֹן. יָמִים יוֹצְרוּ, בְּהָאִי
צַוְּרָה דִּירִי. וְלֹא אֶחָד בְּהָם
דְלָא אַשְׁתָּאָר חַד מְגַהּוֹן.

אָמֶר רַבִּי בּוֹ, לִמְהָא. אָמֶר
לִיה טָא חַזִּין, בְּלָהו דְּךָמוֹ

מִקְמֵי יִמְאָרָק (נ"א ומוקמי יִמְאָר
בֵּיה שֶׁרָא יָרָא בְּרוּכָתָה), **שְׁדִי יִמְאָר**
יִדָּא בֵּיה בְּדוּכְתָהָא (נ"א תשְׁרִי

יִדָּא בְּדוּכְתָהָא).

וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה וַיַּטְלֹחוּ אֶל
הַיּוֹם. אֹולִיפְנָא כְּדֵי
הַוּ בְּטַלִּי לִיה וְטַבְעֵי יַרְכּוּ
בִּימָא, תֹּוֹה יִמְאָר שְׁכִיחַ,
זְקִפְיָן לִיה, אַתְּרָעִישׁ יִמְאָר,
כָּל מַה דְּטַבְעֵי לִיה הַכִּי
אַשְׁתְּכִיךְ יִמְאָר, עַד דְּאִיהוּ
אָמֶר שְׁאוֹנִי וְהַטִּילּוֹנִי אֶל
הַיּוֹם, מִיד וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה
וַיַּטְלֹחוּ אֶל הַיּוֹם.

כִּיּוֹן דְּאַתְּרָמִי בְּיִם פְּרָתָה
מִגְיָה גַּשְׁמָתָה,
וְסַלְקָא עַד כְּרָסִיָּא דְּמַלְכָא,
וְאַתְּדַנְתָּ קְמִיה, וְאַהֲדָרָת
לִיה גַּשְׁמָתָה, וְעַל בְּפּוֹמָא
דְּהַהְוָא נָוָא, וְמִיתָּנוֹגָא,
לְבַתְּרָ אַתְּקִיִּים הַהְוָא נָוָא,
וְאוֹקְמוֹתָה.

לֵיה או בְּרִמִּיאָ דִילִיה, לֹא
מַתו בְּמִיתָה נֶפְשָׁהוּ, וּכְלֹדוּ
לְקוּ בְּהַהוּא עֲנִינָא מִמְשָׁ.

תָא חִוִּי, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה
דִּיוֹקָנִיהָ דָאָדָם הַרְאָשׁוֹן
וְשְׁפִירּוֹתָהָהּ הַוָּה כּוֹהָרָא
דְּרִקְיָעָא עַלְאָה דָעַל גַּבִּי
שָׁאָר רְקִיעָי, וּבְהַהוּא נְהֹזָּרָא
דְּגַנִּיו קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְצַדִּיקִיָּא לְעַלְמָא דָאָתִי,
וּבָל אַינְנוּ דְהַוּ רְמִיאָ בֵיהֶ
מְדוֹיקָנִיהָ דָאָדָם הַרְאָשׁוֹן
בֵיהֶ לְקוּ וּמִיתָה.

דְּכָדָ אֹורְחָי דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא, יְהִיב עַוְתָּרָא לְבָרָ
אַיְנִישׁ, לְמָה, לְמִיזָן עֲנִינָא
וּלְמַעַבָּד פְּקוֹדוֹזִי. לֹא עַבְיד
הָאֵי וְאַתְּגָנָאֵי (וְאֵי אַתְּגָלְיאָ בֵיהֶ)
בְּהַהוּא עַוְתָּרָא, בֵיהֶ יְלָקִי
דְּבָתִיב, (קְהֻלָת הָ) עַשְרָ שְׁמָוֹר
לְבָעַלְיוּ לְרַעַתּוּ. יְהִיב לֵיהֶ
בְּנִין, לְמָה, לְמִילָף לְהֹזָה
אֹורְחָי דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וּלְמִיטָר פְּקוֹדוֹזִי בְּרָאָמוֹר
בְּאַבְרָהָם (בראשית ז) כִּי

(דף קכא ע"ב)

תָא חִוִּי, בְּשַׁעַתָּא דְבָר נְשָׁ
סְלִיק בְּעַרְסִיהָ כָּל
לִילִיא וְלִילִיא, גְּשָׁמְתִיהָ
נְפָקָת מְפִיה וְאַתְּדָנָת קְמִי בֵי
דִינָא דְמַלְכָא, אֵי זְפָא
לְאַתְּקִיִּמָא, אַתְּהַדְּרָת לְהָאֵי
עַלְמָא.

וְדִינָא הָוּא בְּתִרְין גְּוּבִין,
דְהָא לֹא דִינִין לֵיהֶ
לְבָר נְשָׁ עַל בִּישֵין דָאִיהָ
עַתִיד וּזְמִין לְמַעַבָּד דְּבָתִיב
(בראשית כא) כִּי שְׁמַע אֱלֹהִים
וְגֹו בְּאָשָׁר הָוּא שֵׁם. וְלֹא
תִימָא דְגַנִּין לֵיהֶ עַל טְבִין
דְעַבְיד לְחוֹד, אַלֵּא לְאַוְטָבָא
לֵיהֶ עַל אַינְנוּ טְבִין דְהַשְׁתָּא
בְמָה דְאַתְּמָר, וְדַגְנִין לֵיהֶ עַל
זְבִין דָאִיהָ זְמִין לְמַעַבָּד,
וְגַיְנִיהָו אַשְׁתָּזִיב אַף עַל
גַב דָאִיהָ הַשְׁתָּא חִיְבָא.

ידעתהיו למן אשר יצינה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרכם יי' לעשות צדקה ונגו. לא עבד האי ומתרגאה בהו, בהו לך דכתיב, (איוב ט) לא גין לו ולא נבד בעמו וגנו. וכן בהאי גוננא בר יהיב קודשא בריך הוא משפירותא טבא עלאה אדם הראשון להו, מה, בגין למיטר פקודוי ולמعبد רעותיה, לא עבדו כדין אלא ארגנו ביה. ביה לך בהאי שפירותא.

אמר رب יהודה, בר ברא קודשא בריך הוא אדם הראשון, הנה גולם עד לא זריך ביה נשמה, וקרא להו מלאכा דהו ממנה על דיויקנא בני נשא, ואמר לו עין יציר בDIVOKNA דין שתא בני נשא, הרא הוא דכתיב, (בראשית ח) יולד בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שט, בלומר שתא.

בגין קודשא בריך הוא עביד טיבו עם כל ברין וכל ארחו דאייה עביד לאוטבא לבלא, ולא דאין לבר נש על בישין דאייה זמין למعبد, ובגין כך אתון בר בש קמי קודשא בריך הוא. תא חז, כיון דאטילו ליה ליגנה בימא, מה כתיב, ויעמד הים מזעפו. הים עלאה, מי ויעמד, דקאים בקיימה כדקא יאות, בעמידה אייה כדרוגזא שכיה, בשעתה דдинא שריא בעלמא, ההוא כי דינא אייה כאחתה דמתעبرا, וקשייא לאולדא, וכד אולידת שכיה רוגזא. הבי נמי כדרינא שריא בעלמא, לא שכיה ולא בה עד דאתעבד

אמר רבי יצחק מה הוא עפרא מפש דאתברי אדם הראשון נסיב קורשא בריך הוא לאתבראה אלין שיטתא, וקרא ליה שת, שיטתא, הרא הוא דכתיב ווילך בדמותו בצלמו מאותה העיסקה שנברא הנולם שלו, ועל בך נאמר גלמי ראו עיניך ועינית בו לעשות (ד"א לג' בו) הראמו ליה. ועל ספרה כלום יבתבו, מאן אינון, בלהו דלא נטרו Mai דיבב קורשא בריך הוא לון ואתרדו מן עלמא (ואתדע בחתוא דיקא).

תנן ה там אמר רב יהודה אמר רב אשבחנא בתלת מטרן הויליא, וכל חד וחד אית עניינה קורשא בריך הוא בברנש. בד נפיק נשמה היה מיניה ואשתאר ההוא גולמא נאים על ערכיה, ונשמה היה סלקא בכל ליליא קמי קורשא

динא בחיביא, פדין הוא ביחס דיליה, למיקם בדוכתא שלים, ולמיקם בקיומיה, הרא הוא דכתיב, (משלוי יא) ובإبد רשיים רבת. זה אוקימנא.

בإبد רשיים רבת.
והכתיב (יחזקאל ז') החפץ אחפץ מות רשות וזה לא לית ניחא קמי קורשא בריך הוא כה אתבעיד דין בארשיעייה. אלא כאן קודם דאשטלים קיסטה, כאן לבתר דאשטלים קיסטה (איית

ליה ניחא):

ויהיו חyi שרה. מי שנא הכא שרה דכתיב מיתה באורייתא מכל בשדי דעלמא דלא כתיב הכי מיתהון באורייתא. אמר רב חייא ולאו, והכתיב

בריך הויא, אמר רבי יצחק, אי ובאה היא חדאן עמה, אי לא בחין לה לבר. אמר רב יהודה אמר רב מאיר דכתיב, (שיר השירים ח) השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דורי מה תגידו לו שחולת אהבה אני.

אמר רבי פנחים אמר רבי יהודה השבעתי אתכם בנות ירושלים הנשמה אומרת לאותם הנשמות הזכוות ליבנס לירושלם של מעלה, והם הגקראות בנות ירושלים על שזכוות ליבנס שם, ולפיכך הנשמה אומרת להם השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דורי לא קורשא בריך הוא. רב אמר זה ויוסף קלרייה של מעלה. מה תגידו לו שחולת אהבה אני, ליינות מיוו שלו ולהסתופף בצלו.

(בראשית לה) ותמת רחל ותקבר בדרך אפרטה. וכתיב, (במדבר כ) ותמת שם מרים וגוי. וכתיב, (בראשית ל) ותמת דבורה (דף ג' כב ע"א) מינקת רבקה. וכתיב, (בראשית לח) ותמת בת שוע אשת יהודה. אמר רבי יוסי בכלחו לא כתיב כמה דכתיב בשירה דאמר ויהי חyi שרה מה שנה ועתרים שנה ושבע שנים שניי חyi שרה. דהא בכלחו לא אטמנון יומין ושגין כמו לשירה. בכלחו לא כתיב פרשתא חדא בלחוודה א כמו לשירה. אלא רוא אליה בגין ההנו דרגא דכל יומין ושגין דבר נש ביה תלין (קדא היא ה"א בתראה).

רב הונא אמר שחולת אהבה אני, איתה התשיקה והכפופה שקספה בועלם על הפל לפיך אני חולה. רבי יהודה אמר זו אהבה שאוחבת הנשמה לגוף, דביוון שנשלם קצו של גוף אותם הימים שנגנוו עלי במה דאת אמר ויהי חyi בתיב מה בריך ויקם שרה, אמר רב מיל פני מתו ונוי. אברהם מיל פני מתו ונוי.

אמר רב יהודה אמר רב מה בתיב בפסוק קודם זה דכתיב ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ בגען.

רבי יצחק אמר רבי יוחנן ברא קודשא בריך הוא לאדם והבנים בו ארבעה דברים הנחלקים בגנות. אמר רבי יהודה המחויברים בגנות. רבי יצחק אמר הנחלקים בגnof שהם חולקים להתרפרש כל אחד ליסודה בשיווצא האדם מן העולם

פתח ואמר, (קהלת ח) **ויתרונו ארץ בפל היא מלך לשדה בעבד.** **ויתרונו ארץ בפל היא וודה דהא מתמן נפקין רוחין ונשmates ותועלתא לעלמא.** מלך לשדה בעבד, מאן מלך דא קודשא בריך הוא. לשדה בעבד כד איהו (עוז באתתךן ברקה יאות. ומלה, דא, מלך עלאה דאתחבר לשדה סד איהו בעבד. מאן שדה, דא שדה אשר ברכו יי. הכתיב, (בראשית בז) **כרייח שדה אשר ברכו יי.** כד איהו (אתעבד) בעבד ואתתךן בכל מה דאצטיריך לייה כדקא יאות, כדיין מלך עלאה אתחבר עמיה.

רבי אלעזר אמר, מלך לשדה בעבד. פמה גווני רזין עלאין הכא. מלך. **דא (עוז) שכינטא דלא שריא**

הזהר. רבי יהודה אמר המשמע מקרא דכתיב ותמת שרה, זה הגוף. בקירת ארבע, אלו הארבע יסודות. היא חברון, שהיה מוחוביים בגופו בחיו. בארץ בנען, בעולם הזה הבוחר אדם בזמן מועט: (ע"ב מדרש הנעלם)

בביתה לא תתקנא בה אלא בזמנא דעתנו בר נש ואוזווג באגדתיה לאולדא ולמעד איבין, ואיהי אפיקת נשמתין לאשרה בה, ובгин כה לשדה נעבד ולא לאחרא.

דבר אחר מלך דא אשה יראת יי' פמא דעת אמר, (משל ל) אשה יראת יי' היא תתהלך. לשדה נעבד דא אשה זורה פמא דעת אמר, (משל ז) לשמרך מאשה זורה. בגין דעת שדה ואית שדה. אית שדה דכל ברכאנ וקדושין ביה שריין כמה דעת אמר פריח שדה אשר ברכו יי'. ואית שדה דכל חירוב ומסאבו ושייצאה וקטולין וקרבין ביה שריין. והאי מלך ז מגין דאייהו נעבד להאי שדה דכתיב, (משל ל) תחת שלש רגוזה ארץ (דף יעקב ע"ב) וגוי, תחת עבד כי ימלוך וגוי ושפחה כי תירש גבירתה. והאי מלך אתפסיא נהורייה ואתחשך עד דעתבי ואתחבר לעילא.

תוספתא

וכאה אייה מאן דאויער גרים בהאי עלמא. כמה אייה רב וצעלה ביהו עלמא. והכי פתח רב מתיובתא מאן דאייהו זעיר אייהו רב. מאן דאייהו רב אייהו זעיר. דכתיב ויהי חyi שרה וגוי מהה דאייהו חישבן

רב כתיב ביה שנה, זעירו דשנין חד אזעיר ליה. שבע דאייהו חושבן זעיר אסגי ליה ורבבי ליה דכתיב שנים.

פא חזי, דלא רבבי קודשא בריך הוא אלא לדזעירות, ולא אזעיר אלא לדזרבי. וכאה איהו מאן דازעיר גרמיה בהאי עלמא, כמה איהו רב בעלויא לההוא עלמא. עד פאן. מאן דפסק יתפסק. מאן דקצרא יתקצרא. מאן דקצרא יתארה. רצונו לומר מאן דפסק מלין דאוריה תא על מלין בטליין יתפסקו תיוהי מהאי עלמא ודיןיה קיימא בההוא עלמא. מאן דקצרא אמן ולא מאיריך גו נייחא יתקצרא מתיין דהאי עלמא. מאן דאמר אחד אצטריך לחטפא אל'ף ולקצרא קרנא דיליה ולא יעכבר בהאי אותן כלל, ומaan דיעביד דא יתארכוון חייו. (אלו הם חדשים שהגידו לרבי שמעון

בר יוחאי בישיבה של מעלה), (עד כאן התוספתא השיר לדף קכט ע"ב)

ובגין כה שעיר דראש חודש, בגין דאתפרש ההוא שדה ממלאה קדיشا ולא שרין בהאי שדה ברכאנ מהאי מלך. וכד איהו בעבד להאי שדה כדיין כתיב, (דברים ט) כי בשדה מצאה וגוו. כי בשדה כמה דאטמר.

טא חזי, אתה היה לעלמא אתדקמת בהאי חנייא ואטיל בה זוחמא. וגרמא מותא לעלמא ולבעל. אתה שרה ונחתת וסלקת ולא אתדקמת ביה כמא דאת אמר, (בראשית יג) ויעל אברהם ממצריים הוא ואשתו וכל אשר לו. אתה נח לעלמא מה כתיב (בראשית ט) ויישת מן תין ויישבר ויתגאל וגוו.

וּבָגִין דָּא בָּרָהּ וִשְׁרָה לֹא אָתַּד בְּקֹעַ בֵּיתָה, בְּגַין כֵּךְ שָׂרָה זָכַתָּה לְחַיִּין עַלְמַיִּין לָהּ וְלְבָעַלְתָּה וְלְבָנָהּ אֲבָתָרָה הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (ישעה נא) הַבִּיטּוֹ אֶל צָוָר חַיצְבָּתָם וְאֶל מַקְבָּת בָּור נַוקְרָתָם. וּעַל דָּא וַיְהִי חִי שָׂרָה זָכַתָּה בְּהָזֶה בְּכָלְהָג, וְלֹא פָתִיב בְּכָלְהָז בְּשִׁי וַיְהִי חִי חִיָּה, וּכֹן בְּכָלָא, הִיא אָתַּד בְּקֹתָה בְּחַיִּין, וּעַל דָּא דִילָה הָוּ חַיִּין:

מְדֻרְשֵׁה הַגְּנַעַלְמָם
וַיָּבֹא אַבְרָהָם לְסֶפֶד לְשָׂרָה
וְלְבָכָתָה. הַיִּנִּי (דְּכַתִּיב) דַּתָּנוּ
כָּל שְׁבָעַת הַיּוֹםִים נִפְשֹׁו שֶׁל
אַרְם פּוֹקְדָת לְגַוּפּוֹ
וּמְתַאֲבָלָת עַלְיוֹן, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (איוב ז) אֵך בְּשָׁרוֹ
עַלְיוֹ יְכָאֵב וּנִפְשֹׁו עַלְיוֹ
תַּאֲבָל. כְּהַאי גַּוְונָא וַיָּבֹא
אַבְרָהָם לְסֶפֶד לְשָׂרָה
וְלְבָכָתָה. וַיָּבֹא אַבְרָהָם, וּ
הִיא הַגְּשָׁמָה. לְסֶפֶד לְשָׂרָה,
וְהַגְּנוֹת.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק בְּשָׁעָה
שַׁהְגִּשְׁמָה זֹבֶה וּעוֹלָה
לְמִקְומֵם מַעַלְתָּה, הַגְּנוֹת שׁוֹכְבָּה
בְּשִׁלּוּם וַיְנוּחָה עַל מִשְׁבָּבוֹ
הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (איוב נז)
וַיָּבֹא שְׁלֹום יְנוּחוֹ עַל

וַיְהִי חִי שָׂרָה. אַינְנוּ חַיִּין
בְּכָלְהָז לְעַילָּא, מֵאָה
שָׁנָה לְעַילָּא. וּעַשְׁרִים שָׁנָה
לְעַילָּא, וּשְׁבָעַ שָׁנִים
לְעַילָּא, כָּלְהָז הָוּ כְּדָקָא
יָוֹת.

אמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן (דף ג' כבג ע"א)
תָּא חִזְיָה רֹזֵא דְּמַלְתָּה,
מֵאִי שָׁנָא בְּכָלְהָז דָא מֵר
שָׁנָה שָׁנָה, וּבְאַיּוֹן שָׁבָע
דָא מֵר שָׁנִים. דְּכַתִּיב מֵאָה
שָׁנָה וּעַשְׁרִים שָׁנָה, וְלֹבֶתֶר
שָׁבָע שָׁנִים. אֶלָּא פָּלָא חַד.
מֵאָה שָׁנָה כָּלָא דְּכָלָא (נ"א)
כָּלָא בְּחַדָּא בְּרֹזֵא דְּמֵאָה בְּרֹכָא בְּכָל יוֹמָא. וּמָן
עַשְׁרִים שָׁנָה דְּאַתְּכַלְלִיל עַלְהָ סְתִימָא דְּכָל

**מִשְׁבֹּתָם, הַלְּךָ נְכָחָה. מַאי
הַוְּלָךְ נְכָחָה.**

אמיר רבי יצחק הנשמה הולך נכה למקום העדן הגנו לה. מי משמע אמר רבי יהודה מהאי משמע, נכה בתיב, לפניו כי בווא ועי לעיל פג בדרך אמרתאות ובה"א. ובשעה שאינה זוכה והיא ראוייה לקבל עונשה הולכת משוממת וمبקרת בכל יום לנוף ולבקר.

אמיר רבי יוסי האי קוליתא דקדינotta, כד איזיל בסרייחותא ליכאן וליכאן אויל ומקר לה לאתרה תריסר ירח. בה שמתה היה דאתהזייא לקבלה ענשא, אוילה לבר בעלה ומפקחת לה לאתרה תריסר ירח בbatis קברי ובעלה.

אמיר רבי יהודה תא חי, דכתיב ויקם אברם מעלبني מרתו וגוי, אמר רבי אבא והא תנן כד נשותה היה

סתימיין, ובגין קר כתיב שנה רוזא דיחודה. **קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא דְאַתְפָּלִיל
מִאֵתָר עַלְּאָה סְתִימָא דְכָל
סְתִימִין בְּמֵאָה בְּרוֹזָא דְמֵאָה
בְּרָכָאָן דְכָל יוֹמָא, וּבָנָ
עֲשָׂרִים שָׁנָה, וּבְגִין כֶּפֶךְ
כְּתִיב שָׁנָה רָזָא דִיחֹדָא דְלָא
אַתְפָּרְשׁ (צא ב) מְחַשְּׁבָה
וַיּוּבְּלָא לְעַלְמִין.**

**שְׁבַע שָׁנִים אַלְיָן אַתְפָּרְשׁ
וּנְפָקָאָן מְפָלָא
סְתִימָה דְלָעִילָא. וְאִפְּעָל
גַּב דְכָלָא יְחֹדָא חָדָא, אַבְלָ
מְתִפְרֵשׁ בְּדִינָא וּרְחַמִּי
בְּכָמָה סְטְרִין וְאוֹרְחִין מַה
דְלָא חָווִי הַכִּי לְעַילָא. וּבְגִין
כֶּפֶךְ כְּתִיב שָׁנָה רָזָא דִיחֹדָא
דְלָא אַתְפָּרְשׁ לְעַלְמִין. שְׁבַע
שָׁנִים אַלְיָן אַתְפָּרְשָׁאָן
בְּדִינָא וּרְחַמִּי בְּכָמָה סְטְרִין
וְאוֹרְחִין מַה דְלָא חָווִי הַכִּי
לְעַילָא. וּבְגִין כֶּפֶךְ בְּאַלְיָן
שְׁבַע שָׁנִים כְּתִיב בְּהָוּ שָׁנִים**

בתשלומה עלאה, ניתוסף
בה ה' ונקראת אברם
בתשלומה עלאה. והבא את
אמר רבר לירטא וכאה כל
כך דכתיב ויקם אברם.
עבדת מאן דיתיב בברסיה
נחתת בנו זוטר תהאה.

אלא כי גורנא ויקם
אברם מעל פני מתו,
דאמר רבי בו אמר רבי
וירקא בשגשמה ראייה
לעלות למקום ערדנה, קודם
מגינה על הגוף הקדוש
ש יוצא משם ואחר כך
עולה למקום מעלהה, הדא
הוא דכתיב ויקם אברם
מעל פני מתו וזה הגוף.

וירבר אל בני חת אלו שאר
גופות הצדיקים שלהם (ד"א לג'
בני) כתחות ונהלמים
בעולם למן יראת קומם,
חטים על שם שובני עפר,
ואמאי אריבה להו אמר רבי
יהודה כלל במנינא
בתיבין, ועל דחיי ד"א דא הוא

ולא שנה, וכלהו אקרון
חאים. ויהיו חיי שרה, זה הוא
ממש דאתבריאו ואתקיימו
לעילא.

אמר רבי חייא הא אויקמיה
דהא כד אתעקד
יצחק בר תלתין ושבע שנינים
תויה, וכיון דאתעקד יצחק
מיתת שרה, דכתיב ויבא
אברם לספד לשרה
ולבפתחה. מאין בא, מהר
המוריה בא מלמעקד ליה
לי יצחק, ואיבונן תלתין ושבע
שנין מיומא דאטיליד
יצחק עד שעטה דאתעקד
אינון הו חיי שרה ודאי
כחושבן ויהי' בגימטריה'
תלתין ושבע שנין הו כמה
דאפר מدادטיליד יצחק
עד דאתעקד.
רבי יוסי פתח ואמר, (תהלים

ההוא) גופא בְמִנִּינָא עַמְחוֹן. מה אמר לה בדרכם פ' וברוך בבוד.

גר ותוֹשֵׁב אֲנָכִי עַמְכֶּם וגו' הדאי גופא יהוי בְמִנִּינָא חַד עַמְכוֹן בְּחַבּוֹרָא דָא. אמר רבי ראה מה בתיב ויענו בני חת את אברהם וגוי. במו בן ברוך בבוד ברוך פ' יום, הדא הוא דכתיב שמענו אדוני נשיא אלהים אתה בתוכנו.

מאי נשיא אלהים אתה. אמר רבי פנחים קודם שיצא הצדיק מון העולם, בת קול יוצאת בכל יום על אותם הצדיקים בגין ערדון הבינו מקום לפולוני שיבא לבאן. ועל בן הם אומרים מאה אלהים מלמעלה אתה נשיא בכל يوم בתוכנו, בבחירה קבירינו בבחירה הצדיקים בחברות המובהרים מנה אותו הבנישו בחשבון עטנו,

צ"ה מזמור שלו ל"י Shir קדרש כי נפלאות עשה הושעה לו ימינו וזרוע קדשו. הא קרא אוקמיה חבריא, דפרות אמרות. פמה דכתיב, (שמואל א ו) ויישרנה הפרות בדרכך. מי ויישרנה, הדו אמר שירתא חדתא. ומאי שירה אמרו. מזמור שלו ל"י Shir קדרש כי נפלאות עשה.

הכא אית לאסתפלה, הכל מה דברא קודשא בריך הוא בעלמא כלתו אמרו תושבחן ושירתא קמיה בין לעילא בין לתתא, וא תימא דאיינה מגרמייהו (ד"א לאג הו) אמר שירתא דא, הכי הוא ודאי דרזא עלאה איה, אבל הבני, ארונא היה על גביה,

ובכן דארונא אשתקיל ואיש מטנו לא ימנע את עלייהו ושוויה לעילא אינון המניין כי כווננו שמחים בו ומקדים לום שלום. שרירו (נ"א לא שכיבו בו) שירתא,

זהא בינו דאתבטיל מנוייהו אַרְוֹנָה הוּ גַּעֲן פָּאוֹרָה שֶׁאָרְפָּרוֹת דַעַלְמָא וְלֹא אָמְרוּ שִׁירַתָּא. וְדֹאי אַרְוֹנָה (דף קכג ע"ב) דעל גבייהו עביד לון לזרא.

מזמור. הא אוקימנא, ואתמר בכלא כתיב מזמור לדוד או לדוד מזמור. זהה לא אמר דוד כל. אלא מזמור דרך קוידשא זמין לזרא ליה לזמנא דיווקים קוידשא בריך הוא לישראל מעפרא. וכדין שירו לוי שיר חדש, כדין איהו חדש, זהא שירתא מהאי לא אתמר מיוםא דאתברי עלמא.

תוספה תא

רבי יוסי בן רבי יהודה איזיל למיחמי לרבי חייא, אמר ליה לימה מר אי שמע hei פרשתא חד אמרו מארי מתניתא דפרקשו בענינה דנסחתא. אמר זכה חולקיהו דצדיקיא בעלמא דאתמי, דבר היא אורניתא בלבהו נמבועא רבא דמי, דאף על גב דמסתימין ליה, מסגיות מייא פתחי מבועין דנעבעין לכל עיבר.

תא שמע רבי יוסי רחימא את, אנא אימא לך בהאי פרשתא, לעולם אין גופ האדם נכנס בחשבון הצדיקים על יד דומה, עד שתראתה הנשמה פנקס סימנא שנותניין לה הכהובים בגין עצו.

תוספותא

אמר רבי יוסי אנה שמענא דהא נשmeta בתר דעתית פמן היא אולת לסלקה לאترة לעילא ולא למיחת למתא אבל קודם שתעלה ותכנס נעשת אפטורופס הגוף על יד דומה ומראה לו שראוי הוא לקבל שכר ארבע מאות עולמות.

אמר רבי חייא הא רבי אלעזר אמר, דהא דומה ידע קודם משום דמכרו עלה בגנפתא דעתו. אבל אנה כה שמענא, די בעדנא דיבין (ליה פנקסא חור על גופה לאעיל ליה בפתחה דעתקיא על ידו דדומה. הדא הוא דכתיב אף אם אתה לו שמעני נתתי בסוף השדה קח מפנוי. מהו בסוף השדה, דא בסופא דעתמץין ארבע מאות דיבין ליה לאחסנה.

רב יוסף כד הוה שמע פרשṭא דא ממאריהון דמתיבṭתא, הוה אמר, מאן דאייהו עפרא מיי קא (ריקא) זכי להאי. מאן זכה ומאן יקום הדא הוа דכתיב, (תהלים ט) מי יעלה בהר יי' וגו'.

אמר רבי אבא תא חזי מיי דכתיב וישמע אברהם אל עפרון ויישקל אברהם לעפרון את הפסת, דא הויא כסופא רבתא דאיינו עלמיין וכטופין. ארבע מאות שקל כסף, ארבע מאות עולמות והנאות וכטופין. עבר לסוחר. רב נחמן אמר שיעבור כל שעורי שמים וירושלים של מעלה ואין מוחה בידה.

פא חזי מה כתיב ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו, ונמנה עם שאר הצדיקים בחבורתם מפתחה דמננא על ידו דדומה. אמר רבי יצחק הци גמירנא כל איינון דכתיבין בידי דומה וממן על ידו יקומון לזמנא דזמין לאחיא דיברי עפרא. ווי להו לרשיעיא דלא כתיבין על ידו בפתחה, שיאבדו בגיהנם לעלמיין, ועל דא נאמר (דניאל יט) ובעת ההיא ימליט עמק כל הנמצא כתוב בספר, (עד כאןתוספותא)

אמר רבי יוסי בן (דף קכד ע"א) פוי תא חוי, ביוון שהנשמה פוגעת בהם (ויחדו), לאחר כד פוגעת לאותו המלאך הממונה עליום דתנו מלאך ממוונה על בית קברי ודומה שמו, והוא מבריו בינויהם בכל יום על הצדיקים העתידים ליפנס בינויהם, ומיד פוגעת בו כדי לשפ橱 הנוף בהשקט ובבטחה ובמנוחה ובהנאה, (עלאה) הרא הוא רכתיב וידבר אל עפרון.

אמר רבי יוסא זה המלאך הנקרא דומה, ולמה נתבנה שמו עפרון, על שהוא ממונה על שובני עפר. והופקדו בידו כל פנקסי הצדיקים וחברות החסידים השובנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בחשבונו.

וთאנא אמר רבי אלעזר, לעתיד לבא בשיפקד הקדוש ברוך הוא להחיות

אמר רבי חייא כתיב, (כהלה א) אין כל חדש תחת השם. והכא שירתא דא איהי חדש ואיהי תחת השם, דהא תחות שם שא להו. ומאי איהו דא סירה, וכדין הוין חדש תחת השם. Mai טעמא בגין כי נפלאות עשה. ומאן איינז נפלאות, האי דכתיב הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושיעה לו. למאן (דף קכד ע"א) לההוא דרגא דאמר שירתא דא, בגין דבזה אסתמייך בגין ובשמאלא. הושיעה לו ימינו, ודאי לההוא דרגא דהאי מזמור, אםתי בזמנא דיקומון מתי עלמא ויתערין מעפרא, כדין יהא חדש מה דלא אתעבד בהאי עלמא.

המתים, יקְרָא לְמַלְאָךְ הַמִּמְוֹגָה עַל הַקָּבָרוֹת, וְדוֹמָה שְׁמוֹ, וַיַּתְבֹּעַ מִמְנוֹ מִנֵּין כָּל הַמַּתִּים הַצָּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְאוֹתָם גָּרִי הַצָּדֶק וְשָׂנְהָרָנוּ עַל שְׁמוֹ, וְהוּא מֹצִיאם בְּחַשְׁבוֹן בָּמוֹ שְׁנַטְלָם (שְׁמוֹת צ' ס) בְּחַשְׁבוֹן, הַדָּא הוּא דְבָתִיב (ישעיה מ) הַמּוֹצִיא בְּמִסְפֵּר צָבָאָם וְגוּי אִישׁ לֹא גַּעַדר.

וְתַּאֲנָא אָמַר רַבִּי שְׁמוֹאֵל בָּרְבִּי יַעֲקֹב, גַּפְשׁוֹת הַרְשָׁעִים נִתְוֹנּוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל מַלְאָךְ זֶה שֶׁשְׁמוֹ דּוֹמָה, לְהַכְנִיסָם בְּגַיְהָנָם וְלִדְינָן שֶׁם, וּבְיוֹן שְׁגַם־סְרוֹת בְּיָדוֹ, שׁוֹב אַיִן חַזּוֹרֹת עַד שִׁיבְנָסּוּ לְגַיְהָנָם, וְזֶה יַרְאָתָה הָוד שְׁנָתִירָא בְּשַׁעַשָּׁה אָתוֹ עָז שְׁנָאָמָר (תְּהִלִּים א') לְזַלְיִי עַזְרָתָה לִי בַמְעַט שְׁכָנָה דּוֹמָה גַּפְשִׁי. אָמַר רַבִּי יִסָּא הַגְּשָׁמָה פּוֹגַעַת לוֹ לְהַכְנִים אָתוֹ גַּופָּה עַם שָׁאָר גַּופּוֹת

רַבִּי יוֹסֵי אמר בְּזַמָּנָא דִּיעַבֵּיד קָוְדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא נִקְמֵין בְּעַלְמָא בְּגִינִּיָּהוּ דִּישָׂרָאֵל, בְּדִין יִתְאַמֵּר שִׁירְתָּא, דְּהָא לְבַתָּר יִתְעַרְוּן מַעֲפָרָא מַתִּי עַלְמָא וַיַּתְחַדֵּשׁ עַלְמָא בְּקִיּוֹם שְׁלִימָד לְלָא לִיהְוֵי (בְּקָדְמִיתָא דְשָׁלִיט מוֹתָא בְּעַלְמָא בְּגִינִּין דְחִיזָּיא) (נ"א בְּרִת וּמִיתָּה בְּעַלְמָא וַיַּתְעַבֵּר חֻווָא מַעַלְמָא דְגָרִים) גָּרִים מוֹתָא בְּעַלְמָא לְכָלָא וְאַסְתָּאָב עַלְמָא וְאַתְּחַשֵּׁיךְ אַנְפּוֹי.

תָּא תָּזִי, בְּתִיב, (בראשית ג) וְאַיְבָה אָשִׁית בִּינְךָ וּבֵין הָאָשָׁה. מַאי וְאַיְבָה כְּדָכְתִיב (איוב ט) חַלְפּוּ עַם אֲנִיוֹת אַבָּה. דְּהָא כִּמָּה אֲרָבִין שְׁטָאן גַּו יִמְאָר בָּא, וְאַתָּה אֲרָבִין וְסִפְינָן מַתְּפִרְשָׁן דָא מַן דָא. וְאַיְנוּן אֲרָבִין דְּהָא נִחְשָׁ

שָׁאַט בְּגֹוּיִהוּ אֶקְרָנוּ אֲנִיוֹת אָבָה.

הצדיקים בحسابונם הדא הוא דכתיב וידבר אל עפרון ונגו.

אמר רבי תנחים חמלאך קודם ואומר לו. ראה מה כתיב למעלה ועפרון יושב בתוך בני חת, שחתתו לשובן בעפר. והוא מקדים ואומר לו להבניהם אותו הגוף בחשבון הצדיקים, הדא הוא דכתיב ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל באי שער עירו לאמר. מייל לכל באי שער עירו. רב נחמן אמר איןנו דעלו בכתב חושבן פנקסיה, אמר רב נחמן והכי ארתוור (על) חשבון, על ידיו לדומה עאלין בכתבי קברי ובוחשבו פרתקא זמין לאפקא לוון והוא ממונה על היירי עפרא.

מהו השדה נתני לך והמערה אשר בו. אמר רבי יוסף הפקדא דשלוחה ומנוחה

בינך ובין האשה. דא אשה יראת יי. ובין זרעך, אלין שאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזלות. ובין זרעה, אלין ישראל. ישופך ראש, דא קוידשא בריך הוא דזמין לבערא ליה מעלמא דכתיב, (ישעיה כה בלע המות לנצח. וכתיב, זכריה יא) ואת רוח הטעמה עבירות מן הארץ.

ראש, דא לזמנא דאתה דיתערין מתייא. דהא כדיין להו עלמא ראי"ש, דיתקאים בראי"ש דאייה עלמא עללה. ואפתה תשופבו עקב. דא בהאי עלמא השטה דאייה עקב ולאו אייה בקיימה וההוא

רבה. אמר רבי שלום בר מגווני אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מעתים עלמות וכסופין בשביל התורה הרא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) ומעתים לגוטרים את פריו, ומעתים על שטורים עצם בכל יום באילו נחרגו על קדושת שמו, נצחו בהאי פסוקא (נ"א ובר אמרו בהאי פסוקא) דכתיב ואהבת את יי' וגו' ותאנא כל המבוין לבו בהאי פסוקא כדי למסור נפשו על קדושת שמו מעלה עליו הבהיר באלו נחרג בכל يوم עליון, הרא הוא דכתיב, (תהלים מה) כי עלייך הורגנו כל הימים. אמר רב נחמן כל המוסר נפשו בהאי פסוקא נזהל ארבע מאות עלמות לעולם הבא. אמר רב יוסף והא תנן מעתים. אמר רב נחמן מעתים על התורה,

חוּיא בְשִׁיחַ לְעַלְמָא וְאַחֲשֵׁיךְ אַנְפּוֹי בְּרִין.
תָא תָזִי, יוֹמִין דְבָר נְשָׁ אַתְבְּרִיאוֹג וְקִימָז בְּאַינְנוֹ דְרָגִין עַלְאַין, בִּין דְמַסְיִמוֹ לְאַתְקִימָא בְּאַינְנוֹ דְרָגִין דְכְתִיב, (תהלים צ) יְמִי שְׁנָוֹתִינוּ בָהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְגוּ, מְכָאן וְלֹהֲלָא לִית דְרָגָא לְאַתְקִימָא. וּבְגִין כֵּד וְרָהְבָמַעַל וְאוֹן. וְאַינְנוֹ כָּלָא הוּ.

אָבָל אַינְנוֹ יוֹמִין דְצִדִּיקִיא
(דף קכד ע"ב) הָוּ וְאַתְקִימָו
כְמָא דְאָתָ אָמֵר וְיִהְיוּ חַיִי שָׂרָה. וּכְן וְאֶלְהָ יְמִי שְׁנִי חַיִי אָבָרָהָם. וְאֵי תִימָא הַכִּי נְמִי בְתִיב בִּישְׁמָעָל דְכְתִיב, (בראשית ס) שְׁנִי חַיִי יְשַׁמְּעָל. אֶלְאָ בְתִשְׁוָה אֶתְדָר, וְעַל דָא קָרְרִי (בְּיוּמּוֹ) וְיִהְיוּ:

וּמְאַתִּים עַל שָׁמֵסֶר עַצְמוֹ
בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשָׁת שְׁמוֹ,
(עד בָּאוּ מִדְרָשׁ הַנּוּלָם)

עַלְמָא דָהָא אָתָם חַוְשֵׁבָן יָמָה וְשָׁנָה וְקִיּוּמָה
בְּעַלְמָא וְתַהוֹא אָתָר דָאַתְקָבָרָת בֵּיהֶן. אַלְאָ לְאַחֲזָה דָלָא
הָוֹה פְשָׂרָה בְּכָל נְשִׁי עַלְמָא.

וְאַבְרָהָם וְכוֹן בָּא בִּימִים וּנוּ.
מְתַנִּיתֵין. אָמֵר רַבִּי אַלְעָזָר
עַל בְּלִ פְנִים קָדָה הוּא דָהָי
מְתַנִּיתֵין שְׁפִיר, דָאַתְעַבֵּיד
גְּשָׁמָה אֲהָוָה דְבָתִיב בֵּיהֶן
(יחזקאל א) וְהַגָּה אָוָפָן אֶחָד
בָּאָרֶץ אַצֵּל הַחַיּוֹת לְאַרְבָּעָת
פָּנָיו. כְּדַאֲמָור בְּהָהִיא
מְתַנִּיתָא קְמִינָה.

אָמֵר לֵיהֶן רַבִּי אַבָּא לִימָא לָזֶן
מֵר מְהָהִיא מְתַנִּיתֵין אָמֵר
לֵיהֶן הַכִּי אַתְפְּרֵשׁ בְּתִלְתָּה
עָשָׂר מְבִיכְלָן הַרְחָמִי
בְּפְרִשְׁתָא דִילִיהֶן, אַבְלָה הַכָּא
אֵיתָ לָזֶן לְמִימָר. פָתָח וְאָמֵר
(שיר השירים ו) אַחֲת הִיא יוֹנָתִי
תִּמְתַּחַת אַחֲת הִיא לְאַפָּה וּנוּ.
אָמֵר רַבִּי אַלְעָזָר מַאי הִיא

וְתִמְתַּחַת שֶׁרֶה בְּקָרִית אַרְבָּעָה.
רַבִּי אַבָּא אָמֵר
כְּגֻוֹנָא דָא לֹא הָוּ בְּכָל נְשִׁי
עַלְמָא דָהָא אָתָם חַוְשֵׁבָן יָמָה וְשָׁנָה
בְּעַלְמָא וְתַהוֹא אָתָר דָאַתְקָבָרָת בֵּיהֶן. אַלְאָ לְאַחֲזָה דָלָא
הָוֹה פְשָׂרָה בְּכָל נְשִׁי עַלְמָא.
וְאֵי תִימָא הָא מְרִים דְכַתִּיב
(במדבר כ) וְתִמְתַּחַת שֶׁם מְרִים
וְתִקְבֵּר שֶׁם. בְגִין לְאַחֲזָה
סְרִחְנָא דִישְׁרָאֵל קָא אַתָּא,
דָהָא מִיָּא לֹא אָזְלִי לְהֹוּ
בִּישְׁרָאֵל אַלְאָ בְזָכוֹתָא
דְמִרִים. אַבְלָה לֹא אָתָמֵר
בְמִתְתַּחַת פְמָה דָאַתְמֵר
בְשֶׁרֶה.

רַבִּי יְהוֹדָה פָתָח (קהלת י)
אַשְׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְבָּךְ
בֵן חֹרֵין וְשַׁרִיךְ בְעֵת יַאֲכִלוּ.
הָאֵי קָרָא (עה ב) אוֹקְמִוָּה
חַבְרִיָּא, אַבְלָה אֵיתָ לָזֶן
לְאַסְתְּכָלָא בֵיהֶן, דִזְכָאַיִן

הִנֵּן קְרִינֹן הַכָּא בְשִׁיר
הַשִּׁירִים לִישְׁנָא דְנוֹקְבָתָא,
וְהַתִּמְמָה בְאוֹרִיְתָא לִישְׁנָא
דְּכֻבוֹרָא.

אֶלָּא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הַכָּא
בְתּוֹרָה נִקְרָא בְלִשׁוֹן זָכָר
אֶצְלַ הַגּוֹפָן מִפְנֵי שַׁהְגּוֹפָן אֶצְלַ
הַנְּשָׂמָה בְאֲשָׁה אֶצְלַ הַזָּכָר,
וְהַנְּשָׂמָה לְגַבֵּי מַעַלָּה,
בְּנִקְבָּה בְפִנֵּי הַזָּכָר וּכְלַ אֶחָד
מַעַלְתָו יָזֶרֶשׁ.

תָנַן הַתִּמְמָה בְאֶרְבָּעָה בְעַמִּים
(נ"א בְשָׁנָה) בְשָׁעָה בְכָל יוֹם,
עַד מִנְטָף עַל הַגּוֹן, וַיַּצֵּא
מִאֲוֹתָם הַטְּפוֹת גְּדוֹלָה
הַמְתַחְלָק לְאֶרְבָּעָה רָאשִׁים,
וּשְׁמַנְהָ וְאֶרְבָּעִים טְפוֹת
מִנְטָף בְכָל יוֹם וּמִשְׁמָן
שְׁבָעִים אִילְגָּנִי הַגּוֹן הַדָּא הוּא
דְבָתִיב, (תְּהִלִּים ק) יְשַׁבְּעוּ עַצְיִי
י. רַבִּי תְּנַחּוּם אָמַר מִהְכָא
(תְּהִלִּים ק) מִשְׁקָה הַרִּים
מַעַלְיוֹתֵינוּ, אִיוֹ הִיא עַלְיהָ
וְהוּ עַדָּן. וְעַדָּן בְאֵיכָה מָקוֹם

אִבְנָן יִשְׂרָאֵל דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַו־ּא יִהְבָ לְזֹן אֲוֹרִיְתָא
לְמַבְדֵעַ כָּל אֲוֹרָחִין סְתִימִין
וְלַאֲתְגִּלְיִיא לְזֹן רְזִין עַלְאיָן
וְהָא אֲתִמָּר.

אֲשֶׁרֶיךְ אָרֶץ, דָא אָרֶץ
הַחַיִים, בְגִין
דְמַלְכָא דִילָה אָזְמִין לְה כָל
בָּרָכָא דְאַתְבָּרָכָא מַאֲבָהָן
עַלְאיָן, רְזָא דְוָאָזָן דְאִיהָו
קִיִּימָא לְאַרְקָא עַלְה בָּרָכָא
תְּדִיר, וְאִיהָו בָן חֹרֵין בֵן
יְוָבָלָא דְאַפִּיק עַבְדִין לְחִירִי,
בָּרָא דְעַלְמָא עַלְאָה דְאַפִּיק
תְּדִיר כָל חַיִין וּכְלַ בְּהִירָוּ וּכְלַ
מִשְׁחָ רְבּוֹת, וּכְלַ אֲעִיד (נ"א
אנג'ינַד) הָאִי בָּרָא בּוֹכָרָא לְהָאִי
אָרֶץ כְּמָא דְאַת אָמַר (שמות ד)
בְּנֵי בָּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וּבְגִין כְּךָ
אֲשֶׁרֶיךְ אָרֶץ.

וְמֵה דָּאַתְּמָר אֵי לְךָ אֶרְץ
לְמַעַלָּה מַעֲרֻבּוֹת הַוָּא. רַבִּי
יֹסֵי אָמַר בַּעֲרֻבּוֹת הַוָּא,
הַהָּא תָּגֵן שֵׁם גִּנְיוֹת חַיִם
טוֹבִים, בְּרִכָּה וְשָׁלוֹם
וְגִשְׁמַתָּנוּ שֶׁל צִדְיקִים וְהַגְּנוּנוּ
הַעֲלִיוֹן הַוָּא עַדְן, לְמַטָּה
מִבְּבוּן בְּגַנְדוֹגָן בָּאָרֶץ וְנוּטָל
מִפְּנָנוּ שְׁפָעָ בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי אָבָהו שְׁמַנָּה
וְאַרְבָּעִים נְגִיבִיאִים עַמְרוּ לְהָם
לִיְשָׁרָאֵל וּכְלָא אַחֲד גַּטְלָה
בְּחַלְקוֹתָמָה תִּמְצִית טְפָה אַחַת
מִזְוְתָם טְפּוֹת שֶׁל עַדְן שְׁהָם
שְׁמַנָּה וְאַרְבָּעִים טְפּוֹת. וְמֵה
אָמַר כָּל נְגִיבָא שְׁנַטְלָה טְפָה
אַחַת מְהַן הִיְתָה מַעַלְתוֹ
בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ עַל בְּלַהֲשָׁאָר.
אָדָם הַרְאָשׁוֹן שְׁהִיה מַקְבִּיל
מִשְׁמָנָה וְאַרְבָּעִים לֹא כָּל
שְׁבַנָּו, מַכְאָן אַתָּה לִמְדָר בְּמַה
הִיְתָה חַכְמָתוֹ.

רַבִּי בָּא אָמַר רַב בְּהַנָּא וּכְיֵי
מַאיָּן הִיָּה לְהָם לְנְגִיבִיאִים
מִזְוְתָם הַטְּפּוֹת, אַלְאַ חַכְיָה

שְׁמַלְכָה נְעָר בְּמַה
דָּאַוְקָמוֹתָה, דָּהָא יָרֵץ תַּתָּאָה
וְעַלְמָא תַּתָּאָה לֹא יִנְקָא
אַלְאַ מְגֹו שְׁלַטְנָגוֹתָא (קדילא)
דָּעֶרְלָה. וּכְלָא מַהְהָוָא מַלְכָא
דָּאַקְרָי נְעָר בְּמַה דָּאַוְקָמוֹתָה.
וּוֹי לְאַרְעָא דָאַצְטְּרִיךְ
לִינְקָא חַכְיָה.

תָּא חַזִּי, הָאִי נְעָר (דף ג' כה ע"א)
לִית לִיה מְגַרְמִיה בְּלָוִם
בָּר כְּדַגְתִּיל בְּרַכְאָן לְזָמְנִין
יַדְיעָן, וּכְלָזָמְנִין דָאַתְּמָבָעָו
מַבִּיה וְאַתְּפָגִים סִיחָרָא
וְאַתְּחַשָּׁד וּבְרַכְאָן אַתְּמָבָעָו
מַבִּיה, וּוֹי לְעַלְמָא דָאַצְטְּרִיךְ
לִינְקָא בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא. וְעוֹד
בְּכָמָה דִּינְיָן אַתְּדָן הָאִי
עַלְמָא עַד לֹא יִנְקָא מַבִּיה,
דָּכּוֹלָא בְּדִינָא אַתְּקִיִּים
וְאַתְּעַבְד וְאוֹקְמוֹתָה (חכ).

תָּגֵן, בְּכָל טֶפֶה וּטֶפֶה
הַיּוֹצָאת מַעַדְנוּ רֹוח חֲכָמָה
יָצָא עָמֹו, וְעַל בֵּן אַתָּגָנָר
בְּמַתְנִיתִין, אַיתְ מִיא מַגְדָּלוֹ
חַבִּימִין, וְאַיתְ מִיא מַגְדָּלוֹ
טֶפְשִׁין, וְאַינּוֹן מִיא דְמַגְדָּלוֹ
חַבִּימִין אַינּוֹן מִיא הָוּ מַטְפִּין
הַעֲדָן.

דָּאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִיא דְבִּיה
טֶפְשִׁין יַתְבִּין (נ"א יִתְרִיר) מִפְּלָיָה
אַינּוֹן אַרְבָּע גְּהָרִי קְדֻמָּה
הָוּא דְבַּתִּיב, (בראשית ב') שֵׁם
הַאֲחָד פִּישׁוֹן. מַאי שֵׁם
הַאֲחָד פִּישׁוֹן. הַמִּוֹּחֶד
מִבּוֹלָם פִּישׁוֹן וְהָוּא הַגּוֹפֶל
בָּאָרֶץ מִצְרִים, וּלְפִיכָּךְ
הִיְתָה חַבְמָת (לִשְׂרָאֵל) מִצְרִים
יוֹתֵר מִפְּלָל הָעוֹלָם.

וּמְשַׁגְּנָרָה גַּרָּה שְׁאַבְדָּה
חַבְמָת מִצְרִים, נִטְלָל קְוִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אָוֹתָם טֶפְשִׁין וּבְרָק
לוֹן בְּהָהָוָא גַּנָּא, בְּהָהָוָא
נְהָרָא הַגְּנָתָא דְעָדָן דְבַּתִּיב,
(בראשית ב') וְנְהָרָא יָצָא מַעַדְנוּ
לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגֵן. וְזֹה הִיה

תָּא חֹזֵי, וְתִמְתָּה שֶׁרָה
בְּקִרְבָּת אַרְבָּע. רַזָּא
אִיהָו, בְּגִין דְלָא הָוּה מִתְתָּה
עַל יַדְא דְהָהָוָא נְחַשָּׁ
עַקְיִמָּה, וְלֹא שְׁלָט בָּה
כְּשֶׁאָרְבָּר בְּנֵי עַלְמָא דְאִיהָו
שְׁלִיט בָּהָוָו. וְעַל יַדְיָה מִתוֹ
בְּנֵי עַלְמָא מִיּוֹמָא דְגָרִים
לוֹן אָדָם בָּר מִשְׁׁה וְאַהֲרֹן
וּמְרִיִּים דְכִתְיב בָּהָו עַל פִּי
יְיָ. וּבְגִין יָקְרָא דְשִׁכְינַתָּא
לֹא כְתִיב בְּמִזְרָחָם עַל פִּי יְיָ.
אָבָל בְּשֶׁרָה כְתִיב בְּקִרְבָּת
אַרְבָּע, רַזָּא דְקִרְבָּת
אַרְבָּע בָּרְזָא עַלְלָה, וְלֹא עַל
יַדְא אַחֲרָא. בְּקִרְבָּת אַרְבָּע,
וְלֹא בְּנְחַשָּׁ. בְּקִרְבָּת אַרְבָּע
הִיא חֶבְרוֹן, דְאַתְחַבֵּר דָּוֹד
מַלְפָא בְּאַבְהָן, וְעַל דָּא לֹא
הָוּה מִתְתָּה בִּידָא אַחֲרָא
אַלְאָ בְּקִרְבָּת אַרְבָּע.

מָוֶלֶיךְ אֲרֵבָעָה אֶחָרִים
וְהַאֲחָר הַמִּוֹּחֵד הַגּוֹלֵד מִפְנֵי
פִּישׁוֹן הִיה. מִשְׁגַּטְלוֹ אֵלּוּ
הַטְּפוֹת שֶׁלָּא יִצְאֻ מִהְגֵּן
אֲבָדָה הַחֲכָמָה מִמְצָרִים.
וּמִאָתוֹ רְרוֹת שְׁהִיה יוֹצָא
מִעַדְךָ, תִּמְצֵא" (נ"ל ימָצֵא) בְּלַ
גְּבִיא וּגְבִיא, וְהַיָּנוּ דְּכַתִּיב
מִתְהַלֵּךְ בָּנֵן לְרוֹת הַיּוֹם.
וְגַנְוֹ זֶה בָּנֵן עַד לְעַתִּיד
לְבוֹא, וְזֶה הוּא הַנֶּהֶר שְׁרָאָה
יְחִזְקָאָל בְּגַבּוֹאָתוֹ. וְעַל כֵּן
אָמַר הַבְּהֻトָּב (ישׁעה י"א) כִּי
מְלָאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת יְיָ
וּגְדוֹ. שָׁאוֹתָם מִים תִּמְדִיד
מְגַדְּלִים הַידִּיעָה בְּעוֹלָם.
תָּנוּ רְבָנֵן בְּלַגְשָׂמָתֵנוּ שֶׁל
צְדִיקִים לְמַעַלָּה בְּעַדְךָ הָנוּ.
וּמָה מִמָּה שִׁיוֹרֵד מִעַדְךָ יִשְׁגַּנָּא
הַחֲכָמָה בְּעוֹלָם, לְעוֹמְדִים בּוּ
וּגְהַנְיִין מִהְנָאָתָיו וּבְסּוּפּוֹיו,
עַל אַחֲת בְּמַה וּבְמַה.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק בַּיּוֹן
שְׁהַגְשָׁמָה זֹבֶה לִיכְנֵס
בְּשַׁעַרְיוֹ יְרוֹשָׁלַיִם שֶׁל מַעַלָּה.
מִיכְאָא"ל הַשְּׁר הַגְּדוֹל הַוְּלִיךְ
עַמָּה וּמִקְדִּים לְהָ שְׁלֹום.

תָּא חִזְיָה, כִּד יּוֹמֵן דָּבָר נְשָׁ
אַתְקִיְימָו בְּדָרְגֵיכִין
עַלְאַיִן, אַתְקִיִּים בָּר נְשָׁ
בְּעַלְמָא. פִּיוֹן דָּלָא אַתְקִיִּים
בְּדָרְגֵיכִין עַלְאַיִן, נְפָקִי וּנְחַתִּי
לְתַתָּא עַד דְּקָרִיבָו לְהָאִי
דָּרְגָּא דְּמוֹתָא שְׁרִיא בְּיַהְךָ
וּכְדִין נְטִילָה רְשִׁי לְאַפִּיק
נְשַׁמְתָּא וְטָאָס עַלְמָא בְּזָמָנָא
חַדָּא וּנְטִילָה נְשַׁמְתָּא וּסְאִיבָּר
לִיהְךָ לְגַופָּא וּאַשְׁתָּאָר
מְסָאָבָא. זְכָאיָן אַיְנוֹן
צְדִיקִיאָ דָלָא אַסְתָּאָבָו וְלֹא
אַשְׁתָּאָר בְּהָוּ מְסָאָבָותָא.
וְתָא חִזְיָה בְּאַמְצָעָות
דְּרִקְיָעָא אַתְקִטָּר חַדָּא
אָוֹרָחָא קָסְטְּרִירָא וְאַיְהָ
חוֹיָא דְּרִקְיָעָא דְּכָל פְּכַבִּין
דְּקִיקִין בְּלָהָו קְטִירִין בְּיַהְךָ
וְקִינִּימִי בְּיַהְךָ תְּלִין תְּלִין,
וְאַיְנוֹן מְמַגְן בְּסִתְירָו (ס"א
בְּסִתְירָו) עַזְבִּידָי בְּגִי עַלְמָא.

מֶלֶאכִי הַשְּׁרֵת תְּמָהִים בּוֹ
וּשְׂוֹאֲלִים עַלְיהָ (שיר השירים ג)
מי זהה עולה מון המדבר. מי
זהה עולה בין העליונים
מהנוף החורב שדומה להבל
הבל, (תהלים קמד) אָדָם
להבל דמה. הוא משב
ואומר (שיר השירים ו) אחת היא
יונתי תפתי, אחת היא
מיוחדת היא. אחת היא
לאמה, לאמה זו היא בפה
הכבד שהיא אם לנשמה
וילבדת לה שנגורה ממנה.
ראוה בנות ואשרויה. אלו
שאר הנשות שנן במעלה
למעלה והם נקראות בנות
ירושלים. אמר רבי יוסף הא
חוינא על מה לאמן אלו
נקראות בנות ירושלים,
והאחרות נקראות בנות
לוט. ראה בנות ואשרויה.
שאר הנשות משבחות לה,
ואומרות שלום בואה.
מלכות ופלגים, מלכות
אלן האבות שהם מלכות.

כְּגֻוּבָּא דָא כִּמֵּה חַבְילִי
טְהִירִין בְּפָקִי
לְעַלְמָא מְהָאִי חַווִּיא עַלְאָה
קְדֻמָּא דְּאַתְּפָתָא בֵּיהֶ אָדָם,
וּכְלָהוּ מִמְּפָנָן בְּסִתְּרִיוּ עַוְבָּדִי
(דף קכח ע"ב) **עַלְמָא, וּבְגִין כֶּפֶח**
אָתִי בָּר נְשָׁה לְאַתְּדָפָאָה,
מִסְּיִיעִין לֵיהֶ מְלֻעִילָא,
וּסְּיוּעָא דְּמָאִירָה סְּחָרָא לֵיהֶ
וְאַסְּתָּמָר וְאַקְרֵי קְדוֹשָׁה.
אָתִי בָּר נְשָׁה לְאַסְּתָּאָבָא,
כִּמֵּה חַבְילִין טְהִירִין
אַזְּדָמָנוּ לֵיהֶ. וּכְלָהוּ (סחרה)
שְׁרִין בֵּיהֶ וּמְסִחְרִין לֵיהֶ
וּמְסָבִין לֵיהֶ וְאַקְרֵי טָמָא,
וּכְלָהוּ אַזְּלִי וּמְכַרְזִי קְמִי,
טָמָא טָמָא בְּמָה דָאת אָמָר,
(ויקרא י) וְטָמָא טָמָא יִקְרָא.
וּכְלָהוּ קְטִירִין בְּהַנּוֹא חַווִּיא
קְדֻמָּא וּסִתְּרִין בְּכִמֵּה
עַוְבָּדִי עַלְמָא.

ופלגשים, הן גירוי הצדקה. בולם משבחות ומקלותות אותה עד שנכנסה למעלה, ואנו הנשמה במעלה ומתקימת אריכות הימים נראה הוא רכתייב ואברם וכן בא בימים. נכנס בארכות הימים לעולם הבא.

רבי אבא סבא קם על רגלו ואמר, מנוחה ושלום גרמין יהא לך רבי שמעון בן יוחאי רוחרת עטרה ליוונה. דתינו במתניתא קדרמה דביוו שנשמה היא בתשלומה באתר עלאה (למנא בתרא עליין) לא תבא לונפה, אלא אתריאן מנה נשמי אחרני דונפקו מנה ואידי אשთארת בקיומה, עד אתה רבי שמעון בן יוחאי ודרך ומה אם בעולם הזה שהוא הכל והגוף שהוא טפה סרווחה נכנסה בו אותה הנשמה.

רבי יצחק ורבי יוסף והוא אזי מטבריא ללווד. אמר רבי יצחק תוענה על ההוא רשות דבלעם הכל עובדי דההוא רשות הוא מסתרא דמסאבא. וזהו אוליפנא רוז חדא, הכל זיני נחשיא דעלמא כלhone מתקטרו ונפקין מההוא נחש קדמוגני דאייהו רוח מסאבא מזוהמא, ובגין כף כלחרשין דעלמא אקרינו על שם דא נחים (יעקבים) וכלהו מהאי סטרה נפקין. ומאן דאתמשך בהאי, הא אסתאב.

ולא עוד אלא הבעי בגין לאסתאבא עלייה הוא סטרה דרך מסאבא. דהא פגינן בגונא דאתער בר נש וכי

לְעֹתִיד לְבָא שִׁיאָרְפּוּ כָּלִם
וַיְהִי הַגּוֹף מִזְבֵּחַ בְּקִים
וַתְּשֻׁלָּם יוֹתֶר, אַינוּ דִין
לְהַכְנֵס אָוֹתָה הַנְּשָׁמָה בָּו
בְּכָל הַתְּשֻׁלּוּמִין וְהַעֲלִיּוֹן
שְׁבָה.

אמֶר רַבִּי אַחָא אָוֹתָה
הַנְּשָׁמָה (בוֹ בְּכָל הַתְּשֻׁלּוּמִין וְהַעֲלִיּוֹן
שְׁבָה) מִטְשׁ וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מִטְשׁ
עַתִּיד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
לְהַעֲמִידֵנוּ בְּקִיּוֹמֵן לְעֹתִיד
לְבָא, אָבֶל שְׁנֵיָם יְהִי
שְׁלָמִים בַּתְּשֻׁלּוֹם הַדָּעַת
לְהַשְׁגֵּן מֵה שְׁלָא הַשְׁגֵּנוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה:
וְאַבְרָהָם וְקָנָן בָּא בִּימִים גָּנוֹי.

רַבִּי בּוֹ אָמֶר רַבִּי יוֹחָנָן
(בְּאוֹקָם הַיּוֹם) בָּאָוֹתָה הַעוֹלָם
שַׁהְיוֹא יָמִים, וְלֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה
שַׁהְיוֹא לִילָה. אָמֶר רַבִּי יַעֲקֹב
בָּאָוֹתָם הַעוֹלָמוֹת שֶׁהָם יָמִים
בָּאָוֹתָם הַהְנָאֹות וְהַכְּסֹופִין
שַׁהְיוֹא נוֹחַל: וַיְיִבְרַךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּבָל. בָּאָוֹתָו
הַמִּשְׁרָה (נֶאֱמָנָה) שָׂנְטוֹן לוֹ

בְּמַי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ מַלְעִילָא,
אֵי אֵיתָה אַתְעַר בְּסֶטֶרֶא
דָּקְדוֹשָׁה אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ
קָדוֹשָׁה מַלְעִילָא וְאַתְקַדְשָׁ.

וְאֵי אֵיתָה אַתְעַר בְּסֶטֶרֶא
דַּמְסָאָבָא הַכִּי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ
רוּחַ מַסָּאָבָא וְאַסְתָּאָבָא. הַהָא
אָתְמַר עַל מָה דְתַגְנִין אָתִי
בָּר נְשׁ לְאַסְתָּאָבָא מַסָּאָבָין
לִיהְ.

בְּגִין כְּדַה הַהוּא רְשָׁע
דְּבָלָעָם,
לְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ רֹוח מַסָּאָבָא
מַהְהוּא נְחַשׁ עַלְאָה, הַוָּה
אַסְתָּאָב בְּכָל לִילִיא
בְּאַתְגִּיהָ, וְהָוָה עֲבִיד עַמָּה
עַזְבָּדִי אִישָׁוֹת בְּגִין
לְאַסְתָּאָבָא וְלְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ
רוּחַ מַסָּאָבָא, וְכָדִין עֲבִיד
חַרְשָׁוי וְעַזְבָּדִי.
וְשִׁירֹתָא דְעַזְבָּדִי הַוָּי

הקדוש ברוך הוא משמו,
שהיא אות ה"א, שבו נברא
העולם.

ותניא אמר רבי יוחנן
מטטרון שר הפנים שהוא
נער עבד מרבו האדון
המושל עליו, ממונה על
הנפשה בכל יום להספיק
לה מאותו האור שנצטוה,
והוא עתיד למסיב חושבן
פטקה בכתמי קברי מן דומה
ולאחוזה ליה קמי מאריה,
והוא ימין ל מעבד חםיר
ההוא גרא מא תהות ארעה
لتקנא לנופיה ולקיימה
לון בשלימותה ונופא בלא
גשמה (בונמא) דקורשא
בריך הוא ישדר לה
לאתרה.

אמר רבי יצחק באורה
שעה מה כתיב, ויאמר
אברהם אל עבדו וכן ביתו
המושל וגנו. מהו אל עבדו,
אי בחכמתא דא נסתבל
מהו אל עבדו. אמר רבי

בטיל נחש מאיבון חווין
וקטיר ליה קמיה ובזע (ז"ג גכו
ע"א) **רישיה ואפיק לשגיה**
ונטיל שעבין ידיין ואוקיד
כלא ועבד מגיה קטרתא
חדא, לבתר בטיל רישא
דההוא חוויא ובזע ליה
לאربع סטרין ועבד מגיה
קטרתא אחרא.

עבד עגלא חד, והוה
אמר מלין ועבד
עובדין אחרניין, עד
דאמשיך עלייה רוחין
מסאBIN, ואודיעין ליה מה
דאצטראיך, ועבד בהו
עובדוי כפום מה דאיבון
ידעו מסטרא דההוא חוויא
דרקיעא. מתמן אטמשך
בעובDOI וחרשו עטן עד
דאמשיך עלייה רוח מההוא
נחש קדמאה.

נֹהֲרָאִי לֹא נִסְתַּכֵּל אֶלָּא
בִּמְהָ שֶׁאָמַר עָבָדוּ, עָבָדוּ שֶׁל
מֶקְומָם. (זֶקְוּ בֵּיתְךָ) הַקָּרוּב
לְעַבּוֹדָתְךָ, וְמִאן אִיהָוּ, וְהָ
מַטְמָרוֹן בְּדַקְאָמָרָן, דְּאִיהָוּ
עַתִּיד לִיפּוֹת לְגֻפָּה בְּבָתִּי
קְבָרֵי.

הַקָּרָא הוּא דְּבָתִּיב וַיֹּאמֶר
אֶבְרָהָם אֶל עָבָדוּ, וְהָ
מַטְמָרוֹן עָבָדוּ שֶׁל מֶקְומָם.
(קְפָא אֶזְקָעִין בֵּיתְךָ, שֶׁהָוָא תְּחִלָּת בְּרִזְקָתְךָ
שֶׁל מֶקְומָם. הַמּוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לְהָ שְׁנַתְנוּ לוּ
קְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא מַמְשָׁלָה עַל כָּל
צָבָאותָיו).

וְתַּאֲנָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי אָמַר רַבִּי, כָּל
צָבָאותָיו שֶׁל אָתוֹן עָבָד
נוֹטְלִים אָוֹר וְנָהָנִין מִזְיוֹן
הַגְּשָׁמָה, רַתָּאָנָא אָוֹר
הַגְּשָׁמָה לְעוֹלָם הַבָּא גָּדוֹל
מְאוֹר הַכְּפָא. וְהָא מַהֲכָפָא
גַּטְלָה הַגְּשָׁמָה. אֶלָּא וְהָלַפְיִ
הַרְאָוי לוּ וְזֶה לְפִי הַרְאָוי לוּ.
רַב נְחַמֵּן אָמַר גָּדוֹל מְאוֹר
הַכְּפָא מִמְשָׁדְבָתִיב, (יְחוּקָאֵל
א) דָמוֹת בְּמִרְאָה אָדָם עַלְיוֹ

וּמְהַכְּבָא הָוָה יִדְעַ יִדְעֵן
וְחַרְשֵׁין וְקוֹסְמִין.
וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב וְלֹא הַלְךָ
כְּפָעַם בְּפָעַם ?קְרָאת
בְּחַשִּׁים, בְּחַשִּׁים וְדָאי,
וּעֲקָרָא וּשְׂרָשָׁא בְּמִסְאָבוֹתָא
אִיהָוּ בִּמְהָ דְּאַתְּמָר, וְלֹבֶתֶר
שִׁירָוֹתָא דְּכָלָא לֹא אִיהָוּ
אֶלָּא בְּנָחֵש.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי אָמַאי כָּל
זִיְגִי חַרְשֵׁין וְקוֹסְמִין
לֹא אֲשַׁתְּכַחַוו אֶלָּא בְּגַשְׁיָא.
אָמַר לִיהְיָה הַכִּי אָוְלִיפְנָא
מְדֹאָתָא בְּחַשׁ עַל חַוָּה הַטִּיל
בָּה זֹהָמָא, בָּה אַטִּיל וְלֹא
בְּבָעַלְהָ. אָמַר הַכִּי הָוָא
וְדָאי, אַתָּא רַבִּי יוֹסֵי
וּבְשָׁקִיהָ לְרַבִּי יִצְחָק, אָמַר
בִּמְהָ זָמְבִּין שָׁאַילְנָא הָאִ
מְלָה וְלֹא זִכְינָא בָּה אֶלָּא
הַשְׁתָּא.

מִלְמָעָלה, מַאי עַלְיוֹ עַל
וְהָרוֹן. וּבְשַׁחַד הַוְלָד לְעַשּׂוֹת
שְׁלִיחָתוֹ כֵּל צְבָאותיו
וְהַמְּרַכְּבָה שֶׁלֽוּ נַזְגִּין מִאָתוֹ
הַזֶּהֶר. הַדָּא הוּא שְׁהַנְּשָׁמָה
אוֹמְרָת לוֹ (דְּכַמְּבֵיב) שֵׁם נָא
יְהָה, בְּלוֹמֵר סִיעַתָּה, תְּהַת
יְרֻכִּי, וְהָאָרֶר הַגְּשָׁפָע מִן
הַגְּשָׁמָה עַלְיָהֶם.

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה בֶּרְבִּי שְׁלָום
בְּהָדְקָנוּ בְשָׁעָה שְׂזוֹה הַוְלָד
בְּשְׁלִיחָתוֹ שֶׁל מִקּוֹם,
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא מְנִיעַ כֵּל
צְבָאותיו שֶׁל מִעָּלה בְּאֹתָה
אֲחַת מְשָׁמוֹ. אֶמֶר רַב הַונָּא
בְּהָדְקָנוּ יְרֻכִּי בְּגִימְטְּרִיא רְגַם.
בְּלוֹמֵר הַגְּשָׁמָה אוֹמְרָת שֵׁם
נָא יְהָה סִיעַתָּה תְּהַת מִעָּלָתוֹ
שֶׁל רַם וְנִשְׁאָה הַמּוֹשֵׁל עַל
הַבְּלֵל וְלֹאָחָר שְׁצִוָּה סִיעַת
עַלְיוֹנִים תְּהַת יְדוֹ אָנָּי
מִשְׁבִּיעַ שְׁבוּעָה גְּדוֹלָה בָּוּ.
אֶמֶר רַבִּי יְצָחָק אֱלֹהִי
הַשּׁמִים וְאֱלֹהִי הָאָרֶץ. הַזָּאיל

אָמֶר לֵיהֶן כָּל הַגִּי עַזְבָּדִין
וְכָל מַה דִּידַּע בְּלִיעָם
מִאָן אֲתָר אֹולִיפִּי לֵיהֶן. אֶמֶר
לֵיהֶן מַאֲבוֹי. אָבֵל בָּאַינְנוֹן
הַרְרִי קָדָם דָּאִיהֶן אֶרְץ קָדָם
אֹולִיפִּי כָּל חַרְשִׁין וְכָל זִיגִי
קָוָסְמִין. (שםות קיב) בְּגִינִּין
דָּבָאַינְנוֹן טוּרִי אַינְנוֹן מְלָאָכִי
עַזְ"א וְעַזְאָל, דָּאָפִיל לְזֹן
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא מִן שְׁמִיא
וְאַינְנוֹן קְטִירִין בְּשַׁלְשָׁלָאִי
דָּפְרָזָלָא וְאָודִיעַן חַרְשִׁין
לְבִגְיִ נְשָׁא, וּמְתַפְּן הַוָּה יְדַע
בְּלִיעָם כִּמֵּה דָּאָת אֶמֶר מִן
אָרֶם יְגַחְנִי בְּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב
מְהַרְרִי קָדָם.

אֶמֶר לֵיהֶן וְהָא בְּתִיב וְלֹא
הַלְּדָקָבְּרָה כְּפָעָם בְּפָעָם
לְקַרְאָת נְחַשִּׁים וַיִּשְׁתַּחַת אֶל
הַמְּדָבָר פְּנֵיו. אֶמֶר לֵיהֶן
סְטוּרָא תְּתַאֲהָה דָּאַתִּיא מִרְוִית

וְאָמַר בֵּין שֶׁחָוָא הַפֵּל, לְטֹה
גָּאָמַר אֱלֹהִי הַשָּׁמִים, אָמַר
רַبִּי יְהוּדָה שֶׁחָוָא אֲדוֹן עַל
הַפֵּל, בְּבֵית אַחֲת וּבְרָגְעָם
אֶחָד הוּא מִנְיָע לְפֵל וּכְלָם
בְּאַיִן גָּנְדוּ. רַבִּי יַצְחָק אָוֹמֵר
עַל שְׁתִּים אָוֹתִיות מִשְׁמוֹ
לְהֹרוֹת שֶׁחָוָא הַפֵּל וְאַיִן

אַחֲרָ בְּלָתוֹ:

וְאַשְׁבִּיעָך בֵּין אֱלֹהִי הַשָּׁמִים
וְאֱלֹהִי הָאָרֶץ. אָמַר רַב הַוִּינָּא
וְאֵי הַוִּינָּא עַמְהֻונָּן דְמָארִי
מִתְנִיתָא כְּד גָלוּ רֹזָא דְנָא
לֹא אִיפְרְשָׂנָא מִנְהֻונָּן הַבִּי,
דְהָא אָנָא חֹוי עַמִּיקָן סְגִיאָין
בְּפּוּמֵיכָיו דְגָלוּ וְלֹא אַתְחִיזָן
לְכָל אִינִישׁ. תָא חֹוי, שְׁבוּעָת
קְיִימָא דָא אָוַיְ לָה נְשָׁמָתָא
דְבָתִיב אָשָׁר לֹא תַקְה אַשָּׁה
לְבָנִי.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק מִהְכָּא
מִשְׁמָע שֶׁחָזָאיל וְאַתָּה הַוְּלָד
בְּשִׁלְחוֹת וְה לֹא תַקְה אַשָּׁה
לְבָנִי, בְּלֹוֶר שְׁלָא תַקְה גָּנוֹפָ
לְבָנִי (דְאַלְבָנִינִי) לִיבָנִס

מִסְאָבָא דְלַעַילָא, הוּא רֹוח
מִסְאָבָא דְשַׁלִיט בְמִדְבָּרָא
כִּד עֲבָדו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְעַגֵּלָא בְּגִין לְאַסְתָּאָבָא
בְּהַדִּיה דְאִיהוּ תִתְתָּאָה,
וּבְכָלָא (דף קכו ע"ב) עֲבָד חַרְשָׁוִי
בְּגִין דִיכּוֹל לְאַעֲקָרָא לוֹן
לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא יִכְיל.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי הָאֵי דְאַמְרָת
בְּקַדְמִיתָא דְכָד נְחַשָּׁ
אַתָּא עַל חֹיה אַטִיל בָה
זָהָמָא שְׁפִיר, אַבְלָה
תַבְגִּין דְכָד קָאִימָו יִשְׂרָאֵל
עַל טְוִרָא דְסִינִי פְּסָק מִבְּיִיחָו
זָהָמָא. יִשְׂרָאֵל דְקַבְּילָו
אוֹרִיִּתָא פְּסָק מִבְּיִיחָו
זָהָמָא, אַבְלָה שָׁאָר עַמִּין
עוֹבְדִי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמִזְלֹות דְלָא קַבְּילָו
אוֹרִיִּתָא לֹא פְּסָקָא זָהָמָא
מִבְּיִיחָו.

בגוף אחר בגוף זר בגוף
שאינו ראוי לו, אלא בהhoa
ממש שהוא שלוי, בהhoa
ממש שיצאת מפנו, הרא
הוא דכתיב כי אם אל ארצי
ואל מולדתי תלך.

אמר רבי יוסי מהו ולקחת
אשה לבני ליצחק. אמר רבי
יצחק אותו הגוף שנצטער
עמי באותו העולם, ולא היה
לו הנאה וכسوف בו מפני
יראת קונו, אותו הגוף ממש
תקח ליצחק עמו בהאי
שמחת הצדיקים. ליצחק
עמו בשמחת הקדוש ברוך
הוא, ליצחק עמו בעשו
עת שהזוק בעולם הרא הוא
דכתיב, (תהלים כבו) אן יפלא
שזוק פינו וגנו.

אמר רבי יהונתן בר יצחק
תא שמע אין מלאך אחד
עושה אלא שליחות אחד,
ולא ב' שליחות בבה אחת.
וتنיא אמר רבי אבא מלאך
אחד אשר כספת הופר

אמר ליה שפיר קאמרת,
אבל תא חזי,
אוריתא לא אתיהיבת
אלא לדכורי דכתיב, (דברים ד)
זוatz התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל. דהא בשוי
פטירין מפקודי אוריתא.
 ועוד דהדרו כלחו
לזוהמתן בקדmittא
בתר דחתוג, ואתתא קשייא
לאתפרשא זוחמא מנה יתר
מגברא. ובגין כד אשתחוו
בשין בחרשיא ובזוחמא דא
יתיר מגוברים. דהא בשיא
מסטרא דשמאלא קא אתין
ואתדבקו בדינה קשייא,
וסטרא דא אתדבק בהו
יתיר מגוברים כמה דאמר
בגין דאתיא מסטרא דдинא
קשייא, וכלא אתדבק ואזיל
בתר זיניה.

בְּמַתְנֵיו עֲתִיד לְהֶרְשִׁים כֹּל
אֶחָד וְאֶחָד עַל מִצְחוֹ,
וְלֹא חֶרֶב בֵּן הַשְּׁר הַגָּדוֹל הַוְּלָךְ
לְתַקְזּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד
וְלַהֲעַמִּדוֹ לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ,
הַדָּא הוּא דְּבָתִיב הַוּא יִשְׁלַח
מַלְאָכוֹ לְפָנֵיךְ וְלַקְחָת אַשְׁהָ,
מַאי לְפָנֵיךְ לְפָנֵי שְׁלִיחוֹתֶךָ.
רַבִּי (אלעזר) אֱלִיעֹזֶר אָזֶל
לְמַחְמֵי לְרַבּוֹ יוֹחָנָן בֶּן זְפָאִ
רַבְּיָה, וְהַוּא יוֹמָא רִישָׁ
יִרְחָא הַוּה, כְּדֵם מַטָּא גְּבִיה
אָמַר לֵיהּ לְהַקְבִּיל פָּנֵי רַבּוֹ.
אָמַר לֵיהּ לְאוֹ עַל כֵּד
אָמְרִית. אֶלְאָ אָנָּא חִמֵּי
בְּאַנְפֵךְ דְּמָלָה חַדְתָּא אַית
גַּבְדָּ מַאֲינָנוּ עַמִּיקִים דָּאַת
עֲתִיד לְמַתְבָּעַ.

אָמַר לֵיהּ, חִמֵּנָא הָאֵי אָוֹר
הַרְאָשׁוֹן דְּמַטְלָנוֹי עַשְׂרָה
וּבְעַשְׂרָה נְטִיל, וּבְרוֹא
דְּעַשְׂרָה נְהִיגָּ לְכָלָא,
וּבְאַתְוֹתָא דְּעַשְׂרָה עַבְדִּ
עוֹבְדוֹי. וְתַאֲנָא עַשְׂרָה
פְּתָקִין עַשְׂרָה מְפַתְּחָן דְּבִי

תָּא חִזְיָה, דְּהַכְּיָה הוּא כִּמְהָ
דְּאַמְּגִבָּא, דְּבַלְעָם הַוּה
אַסְתָּאָב בְּקַדְמִיתָא בְּגִינָה
לְאַמְּשָׁבָא עַלְיָה רַוְחָא
מְסָבָא. פְּגִוּנָא דָא אַתְּתָא
בְּיוּמִי דְּמָסָבָא דִּילָה אַית
לֵיהּ לְבָר נְשָׁ לְאַסְתָּמָרָא
מִפְהָ, בְּגִינָה דְּבָרוּתָה מְסָבָא
אַתְּדָבָקָת וּבְהַהְוָא זְמָנָא אֵי
אִיהָי תַּעֲבִיד חַרְשֵׁין אַצְלָחוֹ
בִּידָהָא יִתְיַיר מְזָמָנָא אַחֲרָא,
דְּהָא רַוַּת מְסָבָא שְׁרִיאָ
עַמָּה, וּעַל דָא בְּכָל מָה
דְּקָרִיבָת אַסְתָּאָב, כֹּל שְׁפָנָ
מָאֵן דְּקָרִיב בְּהַדָּה. זְפָאִין
אִינָנוּ יִשְׂרָאֵל דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוּא יִהְיֵב לֹזֶן אָוּרִיָּתָא
וְאָמַר לֹזֶן (וַיָּקָרָא יְהוָה) וְאֶל אַשָּׁה
בְּגַדְתָּ טְמָאָתָה לֹא תִּקְרַב
לְגַלְוֹת עִזּוֹתָה אָנָי יְהָ.

אָמַר לֵיהּ הָאֵי מָאֵן

קָצֵרִי בַּיְדֹוי, וֶפְתָּקִין עֲשָׂרָה
נְטִיל בְּגִינְתָּא דַעַדְן
לְאַתְקָנָא אַרְעָא עַל גּוֹפִיהָן
דְּצִדְיקִיא.

אמָר לֵיה אַלְיעָר בְּרִי חַמִּית
הַוִּית יְתִיר מַמְלָאָבָא קְדִישָׁא
דַעַלְמָא, בְּעָשָׂרָה אַתְבָּרִי,
בְּעָשָׂרָה אַתְנָהִיג. בְּעָשָׂרָה
בְּרִסְמִיא קְדִישָׁא, בְּעָשָׂרָה
אוֹרִיְתָא, הוּא בְּעָשָׂרָה
מַטְלָנוּי, בְּעָשָׂרָה עַלְמִין
עַלְאִין (בְּעָשָׂרָה) וְחַד עַלְאָה עַל
בְּלָא בְּרִיךְ הוּא.

וְאִימָא לְדֹ מְלָה דַעַתְּה
דַמְאָרִי דַמְתַגְנִיתָא הַוָּה בְּהָאִי
מָה בְּתִיב וַיְקַח הַעַבְד עֲשָׂרָה
גְמַלִּים מְגַמְלִי אַדְנִיו וַיְלַחַ.
אָמָר לֵיה רַבִּי זְבִינָא
לְפִסְוקָא דָא, אָבֵל וּכְל טוֹב
אַדְנִיו בַּיְדוֹ מְהוּ. אָמָר לֵיה
הַוָּה שְׁמִيه דַמְאָרִיה דָאַזְוֵיל
גְבִי לְאַעֲלָא לֵיה וּלְאַנְהָנָא
(וְלְאַגְגָנָא) לֵיה, אָמָר דָא וְכָא
הַוָּה בַּי שְׁמִי בְּקָרְבוֹ.

תְּנַן אָמָר רַבִּי אַבְהוֹ תְּא חַווִּי,

דָאַסְתָּפֵל בְּצִפְצּוֹפּוֹי דַעֲופִי
אַמְאִי אַקְרִי בְּחַש. אָמָר לוֹ
דְהָא מְהַהְוָא סְטָרָא קְאָתִי
דְרוֹתָה מְסָבָא שְׁרִיאָא עַל
הַהְוָא עַוְפָא (דף קכט ע"א) וְאָודָע
מְלִין בְּעַלְמָא. וּכְל רוּח
מְסָבָא בְּנַחַש אַתְדַבְקָו
וְאִתְיַו לְעַלְמָא וְלִיתְ מְאָן
דִיְשַׁתְזִיב מְגִיה בְּעַלְמָא,
דְהָא אִיהֵי אַשְׁתַּפְחָה עַם
כָּלָא, עַד זְמָנָא דְזָמִין
קוּידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַעֲבָרָא
לֵיה מְעַלְמָא כִּמָה דָאַתְמָר
דְכַתְּבִיב, (ישעיה ס"ה) בְּלֻע הַמֹּות
לְבָצָח וּמְחָה יי אֱלֹהִים דְמַעַה
מְעַל כָּל פְנִים וְגוּ. וּכְתַבִּיב,
(זכריה י) וְאֵת רֹוח הַטְמָאָה
אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ וְגוּ.
רַבִּי יְהִידָה אָמָר, אַבְרָהָם
יִדְע בְּהָהִיא מְעַרְתָּא
סִימָנָא, וְלִבְיהֵר וּרְעוֹתִיהֵר תִּמְנָן

מן דידע שמיה על בורייה,
ידע דהוא ושמיה חדר הוא,
קודשא בריך הוא ושמיה
חר דכתיב, (בריה ז) יי' אחד
ונגו (בלהו) בלומר השם והוא
אחד.

אמר רבי אבא אית
לאסתכלא בפרשタ דאן:
ויברך הגמלים מהווין לעיר
אל באר הפימים. אמר רבי
אבא מהווין לעיר, בא הוא
בי קברי. אל באר הפימים,
דתניא הנכבדים בbatis
קברי אתם שנשאו וננתנו
בתורה, דהא תנן בשכננס
אדם לאברה מה דשאלו ליה
תחילה אם קבע עתים
לتورה כתיב, (ישעה לו)
והיה אמינה עתה וגנו.
ובשיצא אין דין (לקיים)
להקאים בתחלת.

אמר רבי אבא לעת ערבות
זהו יום שני שהוא ערבות
השבת שאנו הזמן לקיים
מתיא, מי משמע דתנן
שיטתא אלף שני הוי

תוה, בגין דמקדמת דנא
על לתמן וחמא לאדם
וחיה טמירין תפמן. ומגא היה
ידע האינו הו. אלא חמא
דיוקניה, ואסתכל ואטפתה
ליה חד פתחא דגנטא דען
תמן וההוא דיוקנא דאדם
הוה קאים לגביה.

ותא חזי כל מאן דאסתכל
בדיוקנא דאדם לא
אשרתויב לעלמין ממיתה,
 בגין דהא בשעתא דבר נש
אסטלך מעולם חמי ליה
לאדם ובזהו זמנא מית.
אבל אברהם אסתכל ביה
וחמא דיוקניה ואטקיים,
ונחמא נהרא הנhair
במערתא וחד שרגא דליק,
כדין תאיב אברהם דיוריה
בזהו אתר, ולבייה
ורעוותיה היה תהיר
במערתא.

עלמא, והוא אלף הששי
שהוא סיום הכל, והיינו
לעת ערב, זמן סיום הכל.
לעת צאת השוואות, אלו
הם תלמידי חכמים
השוואים מימיה של תורה
שהוא עת ליצאת ולחתנער
מן העפר.

ו אמר רבי אבא עוד יש
לדעת רתנו אותן
המתעטקים לדעת את
בוזראם בעולם הזה ונשمرת
בתשלומה לעולם הבא זכו
ליצאת משבויות הנשמה
הולד לדעת מי הוא נופה
 ממש ומאי הוא. הנה אנכי
נצב על עין הרים אף על גב
ש תלמיד חכם הוא הולך
אחר התשלום, דכתיב ויהי
העלמה היוצאת לשאוב
ו אמרתי אליה השקני נא
מעט מים מכחך אמר לו
רמו ידיתו ממה שהשנה.
و אמרה אליו גם אתה שתה,
אף אתה עבד (במושג במוני)

תא חזי, השטא אברהם
בחכמה עבד בזמן
דtabע קברא לשרה, דהא
כד Tabע לא Tabע למערתא
בזהו זמנה, ולא אמר
דברי לאתפרשא מפייה.
אלא אמר, לנו לי אחוות
קבר עמכם ואקברה מתי
מלפנינו. ואיתימא שלא היה
עפרון תמן. תמן היה,
דכתיב ועפרון יושב בתוך
בני חת, ואברהם לא אמר
לייה בה היא שעתא כלום.
אלא מה דאמר לו, אמר
במה דכתיב וידבר
אל בני חת וגוי. וכי סלקא
דעתה ד אברהם בעא
לאתקברא בגיןיה בין
מסabin או דתאותיה היה
עמהון, אלא בחכמה עבד.
וילפינן (דף קכו ע"ב) אורח

וְלֹא נִתְחַלֵּפֶת לִי (על) יְדִיעָתְךָ
בַּיְדִיעָתוֹ שֶׁל מָקוֹם בְּרוּךְ
הוּא, וְצִרְיךָ אַתָּה לְהַשִּׁיג
שָׁאַתָּה נִבְרָא בָּמוֹנִי.

וְגַם לְגַמְלִיךְ אֲשֶׁר, בְּלוּמָר
יְדִיעָת הַשְׁגַתִּי שֶׁלֹּא הַשִּׁינוּ
סִיעָתְךָ, וַיַּדְעָתִי בַּי מִעְלָה יִשְׁלַׁחְתָּ
לִי) עַלְיךָ וְהַיָּאךְ נִבְרָא אַתָּה
מִזְיוֹן הַבְּתוּן אֲצֶלֶךָ. אִם הוּא
אָוֹמֵר סִימְנוּ זֶה יְהִי מִסּוּר
בַּיָּדִי עַל כָּל דִּבְרִים אַלְוָן,
וְאַדְעַ שְׁהִיא הָאֲשָׁה הוּא
הַגּוֹף מִאוֹתָה הַגְּשָׁמָה
הַשְׁבֹועָה שַׁהֲשִׁיבְעַנִי
וַיְהִי הוּא טָרֵם בָּלָה לְדִבָר
וְנוּ. רַבִּי יִצְחָק אָמֵר רַבִּי
יְהוֹדָה בְּעוֹד שְׁבֵל הַעֲנִינִים
הוּא רֹצֶחֶת לְנַפּוֹת עַל הַגּוֹף,
מַאי בְּתִיב וְהַגָּה רַבְקָה
יָוֹצָאת, זֶה הַגּוֹף קָדוֹשׁ
שְׁנַת עַסְק בְּדָבְרֵי תֹּרְהָה
וּבְתָת גּוֹפוֹ לְהַשִּׁיג וְלַדְעַת
אֶת קוֹנוֹ. אֲשֶׁר יַלְדָה
לְבָתּוֹאָל, אָמֵר רַב יְהוֹדָה
בְּתוֹ שֶׁל אָל. בֶּן מְלָבָה, בֶּן

אַרְעָא הַכָּא בְּמֵה דְעַבְדָּ
אֶבְרָהָם, דְהָא בְּגִין
דְתַאֲבַתִּיה וְרַעֲוֹתִיה הַוָּה
בְּהַהְיָה מַעֲרָתָא, אֲפָעָל גַּב
דְתַהְוָה תִּמְןָן, לֹא בְּעָא
לִמְשָׁאַל לִיה מִיד הַהְוָא
רַעֲוֹתָא דְתַהְוָה לִיה בְּמַעֲרָתָא,
וְשָׁאַיל בְּקַדְמִיתָא מַה דָּלָא
אֲצֶטְרִיךְ לִיה לְאַגְּנוֹן אַחֲרָנִין
וְלֹא לְעַפְרוֹן.

כִּיּוֹן דָאָמַרְגָּו לִיה קְמִי
עַפְרוֹן שְׁמַעַנוּ אַדְנִי
נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוּכָנוּ
וְגוּ. מַה בְּתִיב וְעַפְרוֹן יִשְׁבָּ
בְּתוֹךְ בְּגִי חַת. יִשְׁבָּ בְּתִיב,
מִשְׁירֹותָא דְמַלְיָן דָאָמַר
אֶבְרָהָם תִּמְןָן הַוָּה. כְּדִין אָמַר
שְׁמַעַנוּ וְפָגַעַ לִי בְּעַפְרוֹן
בְּנֵצֶח וַיַּתֵּן לִי אֶת מַעֲרָת
הַמְּכֻפָּלה אֲשֶׁר לוֹ וְגוּ. וְאֵי
תִּמְאָ בְּגִין יִקְרָא דִילִי יִתְיַיר

**מִלְבָה שֶׁל עַזְלָם. אִשָּׂת נְחֹר
אֲחֵי אֲבָרָהָם. חֶבְרָת הַשְׁכָל
גּוֹף שֶׁגְדַבֵּק בַּשְׁכָל וְהִיא אֲח
הַגְּשָׁמָה. וּבְדָה עַל שְׁבָטָה,
מִשְׁאָה הַחֲכָמָה עַלְיהָ.**

**מִפְּיַכְוּ אָנָא עֲבֵיד דָלָא
רְעִינָא בְּכֹו. בְּתוּכָם, בְּגִין
לְאַתְקְבָרָא בְּיַיְיכְוּ דְרַעִינָא
בְּכֹו בְּגִין דָלָא אַתְפְּרֵש
מִפְּיַכְוּ.**

רַבִי אֶלְעָזֶר אָמֵר בְשֻׁעַת אֶת־
אֶבְרָהָם דָעַל
בְמַעֲרַתָּא הַיָּד עַל. בְגִין
דְהֹוּה רְהִיט אֶבְתָּרִיה דְהַהֲנוֹא
עֲגָלָא דְכַתִּיב וְאֶל הַבָּקָר רַץ
אֶבְרָהָם וְגו'. וְהַהֲנוֹא בֶן בָּקָר
עֲרָק עַד הַהֲנוֹא מַעֲרַתָּא
וְעַל אֶבְתָּרִיה וְחַמָּא מֵה
דְחַמָּא.

תו בגין דאיהו צלי כל
יומא יומא והוה נפיק
עד ההוא חקל דתוה סליק
ריחין עלאיין, וחמא בהורא
דנפיק מגו מערתא וצלי^ו
תמן, ותמן מליל עמיה
CONDSEA בריך הואה, ובגין כה

קַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עוֹשָׂה
מְחִילוֹת פֶּתַח הָאָרֶץ וְהָם
מִתְגַּלְגֵּלים וְהוֹלְכִים לְאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל הַדָּא הוּא דְבַתִּיבָּה,
(ישעה כו) וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִילָה.
אמָר רַבִּי יִצְחָק גַּבְרִיאָל,
מוֹלִיךְ אֹתָם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
מִנָּא לְזָנָה דְבַתִּיבָּה, (בראשית כד)
הַתְּלִבִּי עִם הָאִישׁ הַזָּהָר,
וּכְתִיבָּה הַתָּם (הניאל ט) וְהָאִישׁ
גַּבְרִיאָל. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי מַאי
דְבַתִּיבָּה וְלַרְבָּקָה אָח וְשָׁמוֹ
לְבָנָן. אָמָר רַבִּי יִצְחָק אֵין יָצַר
הַרְעָבָטָל מִן הָעוֹלָם, אֲף עַל
פִּי שְׁכָלוּ לֹא נִמְצָא קַצְחוֹ
נִמְצָא.

תֵא חָנוּי, בַּתִּחְלָה בְּשָׁהִיה
מוֹטָל בְּעוֹלָם הַזָּהָר נִקְרָא
לוֹט, לְעוֹלָם הַבָּא (יבדל) יִבְטָל
מִן הָעוֹלָם, אֲבָל (לעתייד לְבָא)
לֹא בּוֹלֵו, וּנִקְרָא לְבָנָן לֹא
מִנּוֹל בְּבָרָא שׂוֹנָה אֶלְאֶ
כְּמַאוֹ דְסַחִי מִנּוֹלוֹ. לְבָנָן
לִמְאי אַצְטְרִיךְ. אָמָר רַבִּי
שְׁמַעַן לְמַעַבְדָּה פְּרִיה וּרְבִיה

בַּעֲאַלְיהָ, דְתַאֲוַתִּיהָ הַזָּהָר
בְּהַהְוָא אַתְרַתְּדִיר.
וְאֵי תִּמְאָא אֵי הַכִּי אַמְּמִי
לֹא בַּעֲאַלְיהָ לְהַזָּהָר
הַשְׁתָּא, בְּגִין דָלָא יִשְׁגַּחֲוֹן
עַלְיהָ הַוְאֵיל וְלֹא אַצְטְרִיךְ
לִיה. הַשְׁתָּא דְאַצְטְרִיךְ לִיה,
אָמָר, הַא שְׁעַתָּא לִמְתַבָּע
לִיה.

תֵא חָנוּי, אֵי עַפְרוֹן הַזָּהָר
בְּמַעַרְתָּא מַה דְתֹהָה חָמֵי
אַבְרָהָם בָּה, לֹא יִזְבִּין לְהָ
לְעַלְמָין. אֶלְאָ וְדָא לֹא חָמָא
בָּה וְלֹא כְלָום, דְהָא לִית
מַלְהָ אַתְגָּלִיא אֶלְאָ
לִמְאֵרִיה, וּבְגִין כֵּה לְאַבְרָהָם
אַתְגָּלִיא וְלֹא לַעַפְרוֹן.
לְאַבְרָהָם אַתְגָּלִיא דִילִיה
הַזָּהָר, (דף קכח ע"א) לַעַפְרוֹן לֹא
הַזָּהָר אַתְגָּלִיא לִיה דָלָא הַזָּהָר
לִיה חֻולְקָא בֵּיה. וּבְגִין כֵּה

אצטראיך, הדאמר רבי שמעון אמר אין יוצר הארץ נמצא, פריה ורביה אין מצוי.

תא שמע כיון שהגוף נבנה ועומד בקיומו, מי בתיב וישלחו את רבקה אחותם וננו. מי חי ואת מניקתה, זה במחנהה. רבי יצחק אמר זה במחנהה.

רבי אבחו פתח בהאי קרא (שיר השירים ד) אני מלכונן בלה אני מלכונן תבאינו וננו, אמר רבי אבחו כיון שהגוף נבנה על קיומו ובמאיין אותו לקל נשותו לאرض ישראל, הנשמה ממתנת אליו וויצאת לקרותו במה דאית אמר ויצא יצחק לשוח בשדה. הדא הוא דכתיב אני מלכונן בלה. זו היא הנשמה. תשורי מראש אמנה, היינו דכתיב וייש עיניו וירא.

אמר רבי יהודה אם היא הנשמה, תינה אברהם

לא אתגלי לעפרון כלום, ולא הוה חמיה אלא חשוכא, ועל הדא זבין לה.

ומה שלא תבע אברהם בקדמיתא דייזבין ליה זבין, הדא אברהם לא קאמיר אלא ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו וגוו. בכסף מלא יתגנה לי וגוו, ואיה אמר השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה וגוו. בגין דכלא הוה מאיס עלייה לעפרון דלא ידע מה היה.

ותא חזוי, כד עאל אברהם במערתא בקדמיתא, חמיא תפון בהזרא, ואתרמי עפרא קמיה, ואתגלי ליה תריין קברין אדחבי אסתלק אדם בדיוקניה וחמא ליה לאברהם ותמייך, ובייה (זהה)

בדק אמרון, אבל יצחק מהו.
אמר רבי אבاهו הא חבריא
אמרו דעכשיו אתקרי יצחק
על שם חדוותא שניאה
dbeعلמא.

אמר רבי אבاهו בתקלה
נקראת הנשמה אברם
והגוף שרה, עכשיו נקראת
הנשמה יצחק והגוף רבקה.
תנו במתניתין, אמר רבי
שמעון ארבעים שנה קודם
קיים הגוף ממתנתה הנשמה
לגוף הארץ ישראל. באיזה
מקום במקומו המקדש.

אמר רבי אבاهו תא חוו,
ויקח את רבקה ותהי לו
לאשה ויאחבה וינחם יצחק
אחרי אמו. אהוב לאותו
הגוף וממתנתם עמו, והוא עת
לשחוק והחרודה בעולם.

אמר רבי יהודה לא כל
פרשתא דא אתברר לנו,
אבל לא יכילנא למניע
מהו:

כלום, והשתא מה דהוה טמיר קם ואסתליך וכדין
קם פלא בגמואשי.

ידע אברהם דתמן (הה) הוא
זמין לאתקברא.
אמר ליה אברהם, במטו
מינעה, קוסטרא קטיר
אית הכא. אמר ליה קויד שא
בריך הוא טרמי הכא
ומההוא זמנא עד השטא
אטטמנא בגילדא דקירותא
עד דאתית אנת בעלמא,
הشتא מפאן ואילך הא
קיומה לי ולעלמא היה
בגינעה.

חמי מה כתיב ויקם השדה
והמערה אשר בו,
קיימה ממיש היה ליה מה
دلآل היה ליה עד השטא.
רבי אבא אמר ויקם השדה,
ודאי קימה ממיש דקם
ואסתלק קימה דאברהם
בגין דעד השטא לא אתחו
תמן כלום, והשתא מה דהוה טמיר קם ואסתליך וכדין
קם פלא בגמואשי.

**אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בְּשֻׁעַטָּא דַעֲלָל אַבְרָהָם בְּמַעֲרַתָּא
וְאַעֲיל שָׂרָה תִּמְצֵן, קָמוּ אָדָם וְחַווֹה וְלֹא קִבְּלוּ
לְאַתְקִבְּרָא תִּמְצֵן, אָמְרוּ וַמָּה אָבִן בְּכַסּוֹפָא קִמְּיִ קִידְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּהַהוּא עַלְמָא בְּגִין הַהוּא הַוּבָא דְגַרְיִמְנָא
וְהַשְׁתָּא יִתּוֹסֵף לְזָן כְּסֻופָּא אַחֲרָא מִקְּמִי עַזְבָּדִין טְבִינָה
דְבָכוֹ.**

**אמָר אַבְרָהָם הָא אָנָא זְמִין קִמְּיִ קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּגִינְךְ דְלֹא תְכַסֵּיף קִמְּיָה לְעַלְמָין. מִיד וְאַחֲרֵי כֵן
קִבְּרָ אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אַשְׁתָּו, מַאי וְאַחֲרֵי כֵן.
בְּתַר דְקִבְּיל אַבְרָהָם עַלְיהָ מֶלֶה דָא.**

**אָדָם עַל בְּדוּכְתִּיה חַווֹה לֹא עָלָת, עַד דְקִרְיב אַבְרָהָם
וְאַעֲיל לְהָלְגָבֵי אָדָם וְקִבְּיל לְהָבִגְנִיה, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב וְאַחֲרֵי כֵן קִבְּרָ אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אַשְׁתָּו, לְשָׂרָה
לֹא פָתִיב אֶלָּא אֶת שָׂרָה לְאַסְגָּאָה חַווֹה, וּכְדִין אַתִּיְשָׁבוּ
בְּדוּכְתִּיהוּ כְּדָקָא יָאָות, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ב) אֱלֹהָ
תוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, וְתַבִּינוּ בְּאַבְרָהָם.
תוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ דָא אָדָם וְחַווֹה. אֱלֹהָ הַשָּׁמִים
וְהָאָרֶץ לֹא פָתִיב, אֶלָּא תֹולְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ וְלֹא
תוֹלְדוֹת בָּר נְשָׁה. וְאַיְנוּן אַתְקִיְימָו בְּגִינְיה דְאַבְרָהָם. וּמְנָא
לְזָן דְאַתְקִיְימָו בְּגִינְיה דְאַבְרָהָם. דְכַתִּיב וַיָּקָם הַשְׁדָה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוּ לְאַבְרָהָם. וְעַד דְאַתָּא אַבְרָהָם לֹא
אַתְקִיְימָו אָדָם וְחַווֹה בְּדוּכְתִּיהוּ בְּהַהוּא עַלְמָא.**

רַבִּי אֶלְעֹזֶר שָׁאֵיל לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אֲבוֹי, אמר **הָא'** מערתא לאו איהו כפילתא, דהא כתיב מערת המכפלת, וקרא קרי לה לבר מערת שדה המכפלת, מכפלת קא קרי ליה לשדה.

אמר ליה בכி קاري ליה מערת המכפלת במא דאת אמר ויתון לי את מערת המכפלת, אבל ודאי חיך לאו מערתא איהו מכפלת. ולאו שדה אקרי מכפלת, אלא הא שדה ומערתא על שום מכפלת אקרונ שדה המכפלת ודאי ולא מערתא, דהא מערתא בשדה איה, וההוא שדה קאים במלחה אחרא.

תא חזי, ירושלם כל ארעה דישראל אתכפל תחotta. ואיה קיימת לעילא ותתא, בגונא דא ירושלם לעילא ירושלם לחתטא, אחידא לעילא ואחידא לחתטא, ירושלם לעילא אחידת בתרעין סטרין לעילא ותתא (ירושלם לחתטא אחידת בתרעין סטרין לעילא ותתא) ובגין כך כפילתא היא.

ועל דא הא שדה מה היא כפילתא איהו דביה שרייא. בגונא דא כתיב פריח שדה אשר ברכו יי לעילא (דף ג' כתט ע"א) ותתא, ובגין כך שדה המכפלת ודאי ולא שדה כפול.

תו רוא דמלחה שדה המכפלת ודאי, מאן מכפלת, ה' דבשמא קדיישא דאייה מכפלת. וכלה קיימת כחד,

ובגיניה קאמער באורה סטים ה' מכפללה דלא הו' בשמא
קדישא את אהרא מכפללה בר איה.

ואף על גב למערתא כפלתא תוה ודי דאי דאי מערתא
גו מערתא, אבל על שום אחרא אקרי מערת שדה
המכפללה פמה דאמער. ואברהם ידע, וכד אמר לבני חת
כפי מלא ואמיר ויתן לי את מערת המכפללה, על שום
דאיה מערתא כפלתא, ואורייתא לא קרי לה אלא
מערת שדה המכפללה בדקא יאות.

וקודשא בריך הוא עבד כלא לאשתכח הא עלמא
כגונא דלעילא, ולאתדקא דא בדא, ומהוי יקירה
לעילא ותתא. זפהה חולקיהון דצדיקיא דקודשא בריך
היא אתרעי בהו בהאי עלמא ובעלמא דאתמי:

מדרש הנעלם

ויזוף אברהם ויקח אש
ושמה קטורה. ולשקליא
דרעתא כל פרשתא דא
ליסתורין.

בד אתה רב דימי, אמר,
האי פרשתא דא שםungan
ולא אדרברנא, אמרו העלאין
תקיפין לא זמניה לנו לא
ונגע מא נימא. קם רב
יהודה ואמר ממתייבתא

ו אברהם זקן בא ביום ווי
ברך את אברהם
בכל. רבבי יהודה פתח (מלחים
ס) אשרי תבחר ותקרב ישכן
חצרים, הא קרא (צד ע"ב)
אטמר, אבל זפהה הוא בר
בש דאורחו אטבשרן קמי
קודשא בריך הוא ואיה
אתרעי ביה לקרבא ליה
לגביה.

דְּחֶבְרֶנָּא מֵאַרִי מִתְגִּיתָא
גְּלִיאָ.

קָמוּ וְאָזְלוּ הוּא וְרַבִּי יִיסָּא
וְרַבִּי חַיָּא, אֲשֶׁר חָחוֹת לְרַבִּי
אַלְעֹזֶר בָּרַבִּי שְׁמֻעוֹן וְהַוָּה
מְגַלָּה רְזִין דְּתַפְּילִין. עַלְוָה
קְמִיה וְאָמְרוּ בַּמְאִי אַתְעַסֵּק
מַר. אָמַר לוֹן טַעַמָּא
דְּתַפְּילִין אָמִינָא, דָהָא וּפָאָה
הָוָא בָּר נְשָׁה דְּמַנְחָה תַּפְּילִין
וַיַּדַּע טַעַמָּא דִידָהָג.

אָמְרוּ אֵי נִיחָא קְמִיה דָמָר
לִימָא לוֹן מְלָה. אָמְרוּ
שְׁמַעַנָּא מַאֲבוֹד דְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא בְּרַחִימָוּ סְגִיאָה
דְּהָוָה לִיה עַם יִשְׂרָאֵל אָמַר
לוֹן לְמַעַבֵּד לִיה בֵּי מִשְׁבְּנָא
בְּגֻנוֹנָא דְּרַתִּיבָא עַלְאָה
דְּלָעִילָא וַיִּתְיַהֵרְיָה עַמְהָוָן
הָדָא הָוָא דְּבָתִיבָ, (שְׁמוֹת כ)
וַעֲשׂוּ לִי מִקְדֵּשׁ וְשְׁבָנָתִי
בְּתוֹכָם. וְשְׁמַעַנָּא מַאֲבוֹד
דָהָא סְתִים טַעַמָּא דְּתַפְּילִין
בְּהָאִי פְּסוֹקָא.

אָמַר לִיה תָּא חַוִּי, בְּגֻנוֹנָא

תָּא חַוִּי, אֶבְרָהָם אַתְקָרִיב
לְגַבְיוֹה וְתַאֲוַתִּיה
דִּילִיה הָוָה כָּל יוֹמָי בְּהָאִי,
וְלֹא אַתְקָרִיב אֶבְרָהָם בְּיוֹמָא
חַדָּא אוֹ בְּזָמָנָא חַדָּא, אֶלָּא
עַזְבָּדוֹ קָרִיבָו לִיה בְּכָל
יוֹמָי מַדְרָגָא לְדַרָּגָא, עַד
דְּאִסְתָּלָק בְּדַרָּגוֹי.

כֵּד הָוָה סִיב וְעַל בְּדַרְגֵּין
עַלְאַיִן כְּפָקָא חַוִּי
דְּכַתִּיב וְאֶבְרָהָם זָקָן, וַיַּכְدִּין
בָּא בִּימִים בְּאַיּוֹן יוֹמִין
עַלְאַיִן בְּאַיּוֹן יוֹמִין יַדְיעָן
בְּרֹזָא דְּמַהְיָמָנוֹתָא. וַיַּיְבַּךְ
אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל. דְּמַתְפָּן
בְּפָקִין כָּל בְּרַכָּאָן וְכָל טִיבָּא.
זַפְּאַיִן אַיּוֹן מִאֲרִיהוֹן
דְּתַשְׁוָהָה דָהָא
בְּשַׁעַתָּא חַדָּא בְּיוֹמָא חַדָּא
בְּרַגְעָא חַדָּא (דף קכט ע"ב) קָרִיבִין
לְגַבְיוֹי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, מָה

עלְאָה אֲתַעֲבֵד מִקְדֵּשׁ בְּרַתִּיכּוֹ קָדִישִׁין, וּבֶתֶר בֵּן אָשָׁרִי קָודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דִּירִיה עַמְּהוֹן, בְּעַנְיִנְאָדָא, וּבְגַנוֹּנָא דָא אֲתַעֲרוֹ חַבְרִיאָ מָאָרִי מְתַנִּיתָא בְּטֻמָּא דְתַפְלִין, לְמַהְיוֹן הַהוּא נְבָרָא דְוַגְּמָא דְרַתִּיכּוֹי עַלְאיָן, רַתִּיכּאָתָה רַתִּיכּאָ עַלְאָה, לְמַיְתִּי מְלֻכּוֹתָא דִּילִיה וּשְׂרִי דִּירִיה עַלְוִיה. וְתַגִּינְן אֵיתָ בֵּיהֶן רַזְוֵן עַלְאיָן וּדְוַגְּמִיהָן, וְאֵיתָ בֵּיהֶן תַּלְתָּה רַתִּיכּוֹן, הַוְגָם עַלְאיָן קָדִישִׁין רַזְוֵן דְתַלְתָּה אֲתוֹתָא דְשָׁמָהּן קָדִישִׁי, עַלְמַיִן תַּלְתָּה, רַתִּיכּוֹן תַּלְתָּה אֲתוֹתָא, אַרְבָּע פְּרִשְׁיוֹת שְׁלִיטָה עַל אַרְבָּע, וּעַל בָּהָרָזָן דְשִׁין דְתַלְתָּה בְּתַרְזִין, וּשְׁיַׁן דְאַרְבָּע בְּתַרְזִין, תַּלְתָּה מְלֻכִּין שְׁלִיטִין בְּגַנְפָּא תְּפִילִין עַלְוִי קָודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְעַילָּא, אַלְיָן תְּפִילִין דְרִישָׁא, תְּפִילִין דְדָרוֹעָא אַרְבָּע פְּרִשְׁיוֹן.

דְלָא הַוָּה הַכִּי אֲפִילּוֹ לְצַדְיקִים גִּמְירִים דְאַתְקָרִיבָו גַּבְיָ קָודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּכֹמָה שְׁנִין. אַבְרָהָם לֹא עַל בְּאַינְנוּ יוֹמִין עַלְאיָין עַד דְהֹוָה סִיבָּה כֹּמָה דְאַתְמָר. וּכְנָ דָוד דְכַתִּיב (מלכים א א) וְהַמֶּלֶךְ דָוד זָקָן בָּא בִּימִים. אֲבָל מְאַרְיָה דְתַשּׁוֹבָה מִיד עַל וְאַתְּדַבֵּק בְּיַהְבָּה בְּקִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר תְּבִינָן אֶתְר דְמְאַרְיָהוֹן דְתַשּׁוֹבָה קִיְמִי בַּיְהָה, בְּהַהוּא עַלְמָא, צַדְיקִים גִּמְירִים לִיתְ לֹזֶן רְשֹׁוֹ לְקִיְמָא בַּיְהָה, בְּגִין דְאַינְנוּ קְרִיבִין לְמַלְכָא יְתִיר מְפַלְּהָג, וְאַינְנוּ מְשַׁכִּי עַלְיִיהוּ בְּרַעֲוָתָא דְלָבָא יְתִיר וּבְחִילָא סְגִיא לְאַתְקָרְבָּא לְמַלְפָא.

לְבָא רְכִיב דּוֹגֶם אֲדָתֵיכָא
תַּתָּא וַתַּתָּא רְכִיב. עוֹד
תַּגְנִין דָא רְכִיבָא דְּרוֹעָא
לְתַתָּא. וְלְבָא רְכִיב, דּוֹגֶם
דְּאֵידָו לְתַתָּא וְאַתְמִסְרוֹן
בִּידֵיה לְאַעֲלָה לוֹן בֶּל חִילִי
שְׁמִיא, כֵךְ לְבָא הוּא רְכִיב
לְתַתָּא וְאַתְמִסְרוֹן בִּידָיו בֶל
אֲבָרִי גּוֹפָא.

וְעַילָא מִנְיָה אַרְבָּע פְּרִשְׁיָין
עַל מוֹחָא דְּרִישָׁא אֵיתָו, אַבָּל
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיטָא
עַלְאָה מְלָכָא מְכֻלָּא. (וּרְוחָ)
וּרְזָא דְּחַכְמָתָא דָא, הוּא
בְּגֻנוֹנָא דְּמִקְדָּשָׁא דְּכַתִּיב
וְעַשָּׂה בְּרוֹב אַחֲרָם קָצָה מוֹחָא
וּבְרוֹב אַחֲרָם קָצָה. וְעַלְיָהוּ
הַיּוֹרִיה דְּמָלָכָא בְּאַרְבָּע
אַתְמוֹן תְּרִין רְתִיבִין.

וּבְהָאִי גּוֹנָנָא לְבָא וּמוֹחָא,
לְבָא מִבָּאָן וּמוֹחָא מִבָּאָן
וְעַלְיָהוּ מִדּוֹרִיה דְּקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְבָּע (ד"א
אַרְבָּע) פְּרִשְׁיָין. אָמֶר רַבִּי
אַלְעֹזֶר מִבָּאָן וְלְהַלְאָה רַזִּי

תָא חֹזֵי, כִּמֵּה אֲתָרִין
מַתּוֹקְגִּין לִיהְיָה לְקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּהַהְוָא עַלְמָא,
וּבְכַלְחָהוּ בֵּי מַזְבֵּחַ לְזֹן
לְצִדְיקִים. כָּל חַד וְחַד לְפּוֹם
דְּרִגִּיה בְּדַקָּא חֹזֵי לִיהְיָה.

כְּתִיב, (תְּהִלִּים ס"ז) אֲשֶׁר
תִּבְחַר וַתִּקְרַב יִשְׁכַּן
חַצְרִיךְ, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קָרִיב לְזֹן לְגַבִּיה דְּסָלָקִין
אַיִלּוֹן גְּשֻׁמְתִּין מַתָּתָא
לְעַילָא וְלְאַתָּא חֲדָא
בְּאַחֲסְנָתִיהָן דְּאַתְקַבְּנָן לְהָגָן.
יִשְׁכַּן חַצְרִיךְ, אַלְיָן אֲתָרִין
וּדְرָגִין לְבָר, וּמְאָן אַיִלּוֹן,
כִּמֵּא דָאת אָמֶר (זְכָרִיה ג') וְגַתְתִּי
לְךָ מְהֻלְכִים בֵּין הַעֲזָמִים
הָאֱלֹהָה. וְהָאִי הוּא דְּרָגָא בֵּין
קָדְדִישָׁין עַלְאַיִן.
וּמְאָן דּוֹפָאַיִן לְדַרְגָּא דָא,
אַיִלּוֹן שְׁלִיחָן דְּמָאָרִי

דכתרי אתה ואפרשיין
בגופיהו ורצוותיהון.
הלה למשה מסני ורמיין
דלהון ארגלי וטעמא דבלא
ברתלת עשר מבילן (הרחקמי).
אמר רבי יהודה אלמלא לא
אתינה אלא ביד רוא דא
די. אמרו ליה ובאה חולקה
לעלמא דאתה דבל רוי לא
אנים לה. אמרו ליה אתינה
קמיה דמר למגרא רוא
דהאי פסוקא ויוסף אברהם
וינח אשה ושם קטוורה.
אמר פירושא דהאי פסוקא
במה דגלו חברנא מארי
מתניתין, דבר נשמה יתי
בההוא גופה קדישא דילה,
הא מיליא הוא על חיוביא
היקומון ויבשرون עובדין
ויתנו להו מזיא יקרה דיליה
הינגדוון ויתובין וינוון
וכותא שלימתא.
ובך חמא שלמה דא היה
סני (ד"א תורה סני) ואמר
(קהלת ח) ובין ראיתי רשעים

עלמא כאינון מלאכין
ועבדין שליחותא תדר
ברעותא דמאריהון, בגין
דאlein (אתקדשו) תדר בקדושה
ולא אסתאבו. בגונא דא
מאן דאסטאב בהאי עלמא
אייה משיך עלייה רווח
מסאבות, וכד נפק נשמה
מגיה מסאיבין ליה ומדורייה
בין איינון מסאיבין ואליין
איינון מזיקין דעלמא. כמה
דאתמשך בר נש גריםיה
בהאי עלמא הבי הוא
מדורייה ואתמשך בההוא
עלמא (נת וαιינון רווח מסאיבין ליה
ואעלין ליה לגיהנם).

תא חוי מאן דאתקדש
ובtier גריםיה בהאי
עלמא דלא אסתאב.
מדורייה בההוא עלמא בין
איינון קדישין (דף קל ע"א) עלאיין

קִבְуֹרִים וּבָאוּ וּמִמֶּקוּם קָדוֹשׁ יְהִלְכוּ, שִׁיבָּאוּ וַיְהִיוּ מִמֶּקוּם קָדוֹשׁ. וְתַגְנִין

אמֶר רַבִּי אֲבָא אָמֶר רַבִּי יְוָחָנָן בְּתִיב, (ירמיה ג') הַיְהִפְךְ בּוֹשֵׁי עָרוֹן וְנִמְרֵחַ חַבְרָבָרְתָּיו, כִּכְדְּ הַרְשָׁעִים שֶׁלֹּא זָכוּ לְשׁוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלַהֲקִטֵּר מְעֻשִׂים טֹובִים לְעוֹלָם, לֹא יַקְטִירוּ בְּעוֹלָם הַבָּא. רָאָה מָה בְּתִיב וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיַּקְחֵחַ אֲשֶׁר, וַיָּרֹצֵחַ לְעָשֹׂות לָהּם נְשָׁמָה לְגֻפָּם וּלְקָרְבָּם בְּתִשְׁוֹבָה, כְּמَا דָאָתָה אָמֶר וְאֵת הַגֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשָׂו בְּחַרְןָן. אָמֶר רַבִּי אַלְעֹזֵר הָא חֹוי, מָה בְּתִיב וְתַלְדֵר לוֹ אֵת זָמְרָן וְאֵת יַקְשָׁן, הַרְבָּה מְעֻשִׂים רָעִים עד שְׁגָרְשִׁים מִן הָעוֹלָם דְּבָתִיב וַיְשַׁלְּחֵם מִעַל יִצְחָק בָּנו. וְעַלְיָהֶם נִאָמֶר (וניאיל יב) וּרְבִים מִישְׁנֵי אַדְמָת עַפְרֵק יִקְיָצְוּ וְגֹו, וְעַל הָאַחֲרִים נִאָמֶר וְהַמְשָׁבְּלִים יִזְהִירוּ בְּזֹהֶר הַרְקִיעַ וְגֹו.

וְעַבְדֵּין שְׁלִיחֹתָא תִּדְיר, וְאֵלֵין קִיְמִי בְּחַצְרָה בְּמָא דָאָת אָמֶר, (שמות כז) אֶת חַצְרָה הַמְשָׁבֵן.

וְאֵית אַחֲרָבִין דָאִינְנוּ לִגּוּ יִתְיר, דָלָאו אִינְנוּ בְּחַצְרָה אֶלָּא בְּבִיתָא בְּמָא דָאָת אָמֶר, (תהלים סה) נְשָׁבָעָה בְּטוּב בִּיתָךְ. אָמֶר דָוד נְשָׁבָעָה בְּטוּב בִּיתָךְ, כִּיּוֹן דָאָמֶר יִשְׁפָן חַצְרִיךְ, אַמְאי בְּתִיב נְשָׁבָעָה בְּטוּב בִּיתָךְ, יִשְׁבָע בְּטוּב בִּיתָךְ מִיבָעִי לֵיהֶ פְּמָה דְכְתִיב יִשְׁפָן. אֶלָּא הָא תִּגְיַן לִית יִשְׁיבָה בְּעִזְרָה אֶלָּא לְמַלְכֵי בֵּית דָוד בְּלַחֲזִידִיהָ.

וְאֵית אַתְרָ לְחַסִּידִי עַלְיוֹנִין דַעַיְילִי לִגּוּ, וּמְאי אִינְנוּ, פְּדָכְתִיב, (במדבר ג) וְהַחֲנוּמִים לְפָנֵי הַמְשָׁבֵן קָדְמָה

אמֶר רַבִ יְהוֹדָה הָאִי מִשְׁמָעָ
עַל פְּרִשְׁתָא, וּמִשְׁמָעָ דָאוֹתָו
זָמָן (נִקְרָא) (ס"א אָבָד) עַבְדָ שֵׁם
(הַנְּשָׁמָה) אֶבְרָהָם, וּבָמָקוֹמוֹ
נִקְרָאת יִצְחָק בְּדַקְאָמָרָן,
הָדָא הוּא דְבָתִיב וַיְהִי אַחֲרֵי
מוֹת אֶבְרָהָם וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים
אֶת יִצְחָק בֶּןָו, וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
עַם בָּאָר לְחֵי רָאִי. עַם יִדְיעָת
הָחֵי שֶׁהָיא חֵי הַעוֹלָמִים
לִדְעָת וְלַהֲשִׁיג מַה שָׁלָא
הַשִּׁיג בַּעוֹלָם הַזֶּה הָדָא הוּא
דְבָתִיב, (ישׁועה יא) בַּי מַלְאָה
הָאָרֶץ דַעַת אֵת יְיָ, (עד בָאָן
מִדְרָשׁ הַגְּנָעָלִם)

לִפְנֵי אַהֲלָ מִזְעָד מִזְרָחָה
מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵיו וְגוּ.
וּכְמָה מִדּוֹרִין עַל מִדּוֹרִין
וּגְהֹרִין עַל גְּהֹרִין מִתְפִרְשָׁן
בְּהָהָא עַלְמָא, וְכֹל תַּדְ
אֲכִסִּיף מִגְהֹרָא דְחַבְרִיה,
כְּמָה דַעֲוָדִין אֲתִפְרָשָׁן
בְּהָאִי עַלְמָא הַכִּי נִמְיִ דּוֹכְתִּין
וּגְהֹרִין מִתְפִרְשָׁן בְּהָהָא
עַלְמָא.

וְתַא חֹזֵי הָא אַתָּמָר דָאֲפִילָו
בְּהָאִי עַלְמָא כְּדָ בָר
בְּשׁ בָּאִים עַל עַרְסִיה,

וּבְשָׁמָתִין אַצְטְרִיכָו לְאַתְשֻׁטְטָא בְּעַלְמָא וּנְפָכוּ מַגְוָ
גּוֹפָא, לֹאו כָל נְשָׁמָתָא וּבְשָׁמָתָא סְלִקָא וּשְׂטִיא לְמַחְזֵי
בְּיַקְרָבָר אֲפִי דַעַתִיק יוֹמִין, אֶלָא כִּמָא דְאַתְמִשִּיךְ תְּדִיר
וּכְפּוּמָ עַזְבָּדִי הַכִּי בְשָׁמָתִיה סְלִקָא.

אֵי אַסְתָּאָב אֲיָהו בָאִים וּבְשָׁמָתָא נְפָקָא וְכֹל אַיְנוֹן רַוְחַין
מִסְאָבִין נְקָטִין לָה וְאַתְדִּבְקָת בָהו בָאַיְנוֹן דָרְגַיִן
תַּתְאִין דְשְׂטִיאִין בְּעַלְמָא וָאַיְנוֹן מַודְיעִין לָה מַלְיָן דָאַיְנוֹן
קָרְבִּין לְמִיתִי בְּעַלְמָא, וְלַזְמַנִּין דְמַודְעִין לָה מַלְיָן בְּדִיבָן
וְחַיִיכָן בָה וְהָא אַוְקָמוֹת.

וְאֵי זֶכֶר בָּר נָשָׁכֶד אֲיהוֹ נָאִים, וּבְשִׁמְתִּיהְ סְלָקָא אַזְלָא
וַיְשִׁטְּיא וַיְקַעַּא בֵּין אַלְיָן רֻוחַן מַסְאָבִין, וַיְכַלְּהוּ
מַכְרִיזִין וַאֲמְרִין, פְּפָנוֹן אַתְּרַ פְּפָנוֹן, לְאוֹ דָא מַסְטְּרָגָא,
וְאֵהִי סְלָקָא בֵּין אַינְנוּן קְדִישָׁין וּמוֹדָעִי לְהָ מַלְהָ חַדָּא
דְּקָשָׁוֹט.

וְכֵד נַחַתָּא כָּל אַינְנוּן חַבְילִין טְרִיקִין בַּעֲאָן לְאַתְקָרְבָּא
בְּהַדָּה לְמַגְדָּעָה הָהִיא מַלְהָ, וְאַינְנוּן מוֹדָעִין לְהָ מַלְיָן
אַחֲרָגִין, וְהָהִיא מַלְהָ דְּגַטְלָא גּוֹ אַינְנוּן קְדִישָׁין בֵּין אַינְנוּן
אַחֲרָגִין אֲיהוֹ כְּעַבְוָרָא גּוֹ תִּבְנָא. וְהָאִי (בַּמְאָן אַיְזָה
(דף קל ע"ב)

הַזְּכִי יִתְיַיר בָּעוֹד דָּאַיְהוּ קָאִים וּנְשִׁמְתָּא קִיּוּמָא בְּהָאִי עַלְמָא.

כְּגַוּגָא דָא כְּדָ נַפְקִין נְשִׁמְתִּין מַגְופָּא מִהָּאִי עַלְמָא,
בַּעֲאָן לְסְלָקָא, וּכְמָה תַּרְעִין חַבְילִי טְהִירִין
קִיּוּמִי, וְאֵי אַינְנוּן מַסְטְּרִיְהָוּ כְּלָהָוּ אַחֲדִין בָּהָוּ בְּאַינְנוּן
נְפִשְׁאָן וּמְסִרִּי לְזָוּן בִּידָא דְּדוֹמָה לְאַעַלָּא לְזָוּן בְּגִיהָנָם.
וְלֹבֶתֶר סְלָקָנוּ וְאַחֲדָנוּ בָּהָוּ וְאַינְנוּן גְּטָלִי לְהָזָוּן וּמַכְרָזִי בָּהָוּ
אַלְיָן אַינְנוּן דְּעַבְרוֹ עַל פְּקָנְדִי דְּמַאְרִיחָוּן, וּכְנוּ
שְׁטִיעָין בְּכָל עַלְמָא. וְלֹבֶתֶר מַהְהָרִי לְהָוּ לְגִיהָנָם, וּכְנוּ עַד
תְּרִיסְרִי יְרָחִי. לֹבֶתֶר תְּרִיסְרִי יְרָחִי מְשִׁתְכְּבִי בְּהָהָוָא אַתְּרַ
דְּאַתְּחָזִי לְזָוּן. אַינְנוּן נְשִׁמְתִּין דְּזָכוֹרְסְלָקִי לְעַילָּא פְּמָה
דְּאַתְּמָרְ זְכוֹרְאָן בְּדוֹכְתִּיהָוּ.

תָּא חִזִּי, זְכָאַרְן אַינְנוּן צְדִיקִיא דְּאַתְּגָבִיאוּ לְהָוּ בְּמָה טְבִין

לה הוא עלמא, ולית אטר פנימה בכל אינון כאינון
דיידע רוא דמארהון וידע לאתדבקא בהו בכל יומא,
על אלין כתיב, (ישעה ס) עין לא ראתה אללים זולתך,
יעשה למחפה לו.

מאי למחפה לו, פما דעת אמר (איוב ל) חפה את איוב
בדברים. ואלין אינון דדחקין למלחה דחכמתא,
ודייקין לה, ומחקאנן לה למנדע ברירה דמלחה,
ואשתמודעא למארהון, אלין אינון דמארהון משtabach
בהון בכל יומא, אלין אינון דעאלין בין עלאין קדישין,
ואלין עאלין כל תרעוי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון,
זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דעת.

טא חזי, אברהם עאל למנדע ולאתדבקא במאריה
פדקא יאות לבתר דאקדים עובדי בקדמתא,
וזכה באינון יומין עלאין, ואתברך מארט דכל ברקאנ
בפקי מתמן, כתיב ווי ברך את אברהם הכל. Mai בכל.
אתר דבירה דלא פסקי מימוי לעלמין.

אמר רבינו חייא טא חזי, דאברהם לא בעא לאתערבא
בגשי עלמא ולאתדבקא בשאר עמין עובדי
כוכבים ומזרות, בגין דבש"יא דשאר עמין עובדי
עובדת כוכבים ומזרות אינון סא宾 לגבוריהו ולאינון
דמתדבקין בהון, בגין דבד אברהם ידע חכמתא, ידע

עֲקָרָא וְשֶׁרֶשָׁא וְמֵאָן אָתָר נְפָקִי וְשְׂטִיעִין רֹוחִי מִסְאָבִין
בְּעַלְמָא, וְעַל דָּא אָמֵי לְעַבְדִּיה דָּלָא יִסְבֵּט אַתְּתָא לְבָרִיה
מִשְׁאָר עַמִּין.

רַבִּי יִצְחָק פָּתָח וְאָמַר, (קהלת יב) וַיֵּשֶׁב הַעֲפָר עַל הָאָרֶץ
כְּשַׁהְיָה וְהַרְיוֹת תְּשׁוֹב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּתָנָה. תָּא
חוּזֵי, כִּד בָּרָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, נִטְלָעֲפִירִיה
מִאָתָר דְּמִקְדְּשָׁא, וּבְנָה גּוֹפִיה מִאָרְבָּע סְטְרִין דְּעַלְמָא,
דְּכָלָהו יַהֲבו לֵיה חִילָּא, לְבָתָר אַתְּרָק עַלְיהָ רֹוחָא דְּחִי
כְּמَا דָאָת אָמַר, (בראשית ב) וַיַּפְחֵב אֲפִיו נְשָׁמָת חִיִּים וְגַוְּ
לְבָתָר קָם וַיַּדְעַדָּא יְהִוָּה מַעַילָּא וְתָתָא, וְכַדֵּין אַתְּדַבֵּק וַיַּדְעַ
חַכְמָה עַלְאהָ.

כְּגַ�וּנוֹא דָא כָּל בָּר נְשָׁדְעַלְמָא אִיהוּ כָּלִיל מַעַילָּא
וְתָתָא, וְכָל אַיְנוֹן דִּידְעֵין לְאַתְּקִידָשָׁא בְּהָאִ
עַלְמָא כְּדַקָּא יָאָות, כִּד אָוְלִידָו בָּר, מִשְׁכִּין עַלְיהָ רֹוחָ
קְדִישָׁא מִאָתָר דָּכָל קְדִישִׁי נְפָקִין מִבִּיה, וְאַלְיִן אַקְרִינוֹן
בְּגִין לְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּגֻפָּא אַתְּעַבֵּיד בְּקָדוֹשָׁה
כְּדַקָּא יָאָות, הַכִּי נְמִי יַהֲבִין לֵיהָ רֹוחָא מִאָתָר עַלְאהָ
קְדִישָׁא כְּדַקָּא חִזֵּי וְהָא אַפְּמָר.

תָּא חִזֵּי, בְּשַׁעַתָּא דְּזָמִין בָּר נְשָׁלְמִיבָּר חַוְשָׁבָן עַזְבָּדוֹי
עַד לֹא יַפּוֹק מַעַלְמָא, הַהֲוָא יוֹמָא, יוֹמָא דְּחַוְשָׁבָן
אִיהָו, דְּגֻפָּא וְנְשָׁמָתָא יַהֲבִי חַוְשָׁבָן. לְבָתָר נְשָׁמָתָא

אתפרשה מיגינה, וגופא TAB לא רעה, וכלא TAB לא תריה דאתנבסיב מתמן זהא אוקמיה, עד זמנא קודשא בריך הווא זמין לאחיה מתייא כלל גביזו קמיה.

וההוא גופא ממש זההיא נשמתא ממש זמין קודשא בריך הווא לאtab לעלמא פמלךדים ולחדתא אנפי עלמא חדא הוא דכתיב, (ישעיה ב) יחי מתקיך נבלתי קומון. זההיא נשמתא ממש גביזא קמיה קודשא בריך הווא ותבת לאתרה כפום ארחה כמא דאת אמר והריהם תשוב אל האלים אשר נתנה. ולזמנא דזמין קודשא בריך הווא לאחיה מתייא, זמין איהו לאראקה טלא מרישיה עלייהו, ובזהויא טלא יקומוں כלל מעפרא.

חדא הוא דכתיב, (ישעיה ב) כי טלא אורות טלא. מאי טלא אורות, אורות ממש מאינון נהוריין דלעילא דבhone זמין לאראקה חיין לעלמא, בגין דאלגנא (ד"ה קלא נ"א) דחיי ריק חיין דלא פסקין לעלמין, חדא השטא פסקין בגין דהא חייא בישא שלטא ואתפסי סיהרא. בגין כב"ז יכול פסקין מימי וחייב לא שלטין בעלמא בדקאיאות.

ובזהויא זמנא ההוא יצר הרע דאייהו חייא בישא יסתלק מעלמא ויעבר ליה קודשא בריך הווא כמה דאתמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה עבריר מן הארץ.

ולבדה דאייהו יתעבר מעלה מא, סירה לא אתכסייא, ונחרא בגדי ונפיק לא יפסקון מבועוי, וכדין כתיב, (ישעה לו) והיה אור הלבנה לאור החמה לאור החמה היה שבעת הימים וגוי.

אמר רבי חזקיה א' תימא הכל גופין ועלמא קומין ויתעrown מעפרא, איןון גופי דאתנטיעו בנשמתא חדא מה תהא מביהו. אמר רבי יוסי איןון גופין שלא זכי ולא אצליו הרי איןון כלל הו, כמה דחווי עץ יבש בהיה עלמא ה כי נמי בההוא זמנא, וגופא בתראה אתנטע ואצלח וגטל שרשוי פדקא יאות יקום.

ועליה כתיב, (ירמיה יז) והיה בעץ שתול על מים וגוי והיה עליו רענן וגוי. העבד איבין וגטע שרשין ואצלח פדקא יאות. ועל ההוא גופא קדמה דלא עבד איבין ולא גטע שרשין (לא זכה ולא אצליו) כתיב, (ירמיה יז) והיה בערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב וגוי. כי יבא טוב דא תחיתת המתים.

ויתנbir ההוא נהיר דזמין לאנהרא להו לצדיקיא דחויה גנייז קמיה מיומה דאתברי עלמא דכתיב, (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. וכדין זמין קודשא בריך הוא לאחיה מתתיא, כתיב, (מלאכי ג) זורתה לכם יראי שם שמש צדקה וגוי, וכדין יתרגבר

טוב בְּעַלְמָא, וְהַהוּא דָאֲתָקָרִי רֹעֵית עַבְרָה מַעַלְמָא כְּדֵאמֶר. וּכְדֵין אַיִנּוֹן גּוֹפִין קְדֻמָּא' לְהַווּ כָּלָא הוּא. אָמֵר רַבִּי יְצָחָק זָמִינָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוּא לְאַרְקָא עַלְיָהוּ עַל אַיִנּוֹן גּוֹפִין רֹוחִין אַחֲרָגִין, וְאֵי זָכָאן בְּהַזּוֹן יִקְוְמוּן בְּעַלְמָא בְּדַקָּא יָאָות, וְאֵי לְאוּ יְהוֹן קְטָמָא תְּחֽוֹת רְגִלְיָהוּן דְּצָדִיקִיא דְּכִתְיבָּה (מלאכי ג), וכִּתְיבָּה, (דְּנִיאָל ים) וּרְבִים מִישָׁגִי אֲדָמָת עַפְרָה יְקִיצוּ וְגוּ. וּכְלָא אֲתָקָם וְאֲתַעַתְּד קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוּא, וּכְלָהוּ בְּמַנְיִינָה הַוּא בְּמַא דָאָת אָמֵר (ישעה מ) הַמּוֹצִיא בְּמִסְפֵּר צְבָאָם וְגוּ.

תֵּא חֹזֵי, הָא אֲתָמֵר כֵּל אַיִנּוֹן מַתִּין דְּבָאָרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל יִקְוְמוּן בְּקְדָמִיתָא, בְּגַין דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוּא יִתְעַרְךָ עַלְיָהוּ וַיּוֹקִים לֹזֶן, עַלְיָהוּ בְּתִיבָּה יְחִיוּ מַתִּיחָה, אַלְיָן אַיִנּוֹן דְּבָאָרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל. נְבָלָתִי יִקְוְמוּן, אַלְיָן אַיִנּוֹן דְּבָגָנוֹ אֲרָעָאָן אַחֲרָגִין, דְּלָא כְּתִיב בְּהֹו תְּחִיה אֶלָּא קִימָה. דְּהָא רֹוחָה דְּחִיִּי לְאֵת שְׁרִי אֶלָּא בְּאָרְעָא קְדִישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל, וּבְגַין כֵּה כְּתִיב בְּהֹו יְחִיוּ מַתִּיחָה, וְאַיִנּוֹן דְּלָבָר, יִתְבְּרִי גּוֹפָא דְּלָהּוֹן וַיִּקְוְמוּן גּוֹפָא בְּלָא רֹוחָה. וּלְבַתְּרִי יִתְגַּלְגָּלוּן תְּחֽוֹת עַפְרָא עַד דִּימְטוֹן לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתִמְןֵן יִקְבְּלוּן בְּשִׁמְתָּא, וְלָא בְּרִשּׁוֹ אַחֲרָא, בְּגַין דִּיתְקִיְּמָוֹן בְּעַלְמָא בְּדַקָּא חֹזֵי.

רַבִּי אַלְעֹזֶר וּרְבִי יַיִסָּא הַוּא יִתְבִּי לִילִיאָחֶד וּעַסְקֵי

בָּאוֹרִיִּתָּא. אמר רבי אלעזר תא חזי, בשעתא דקודשא בריך הוא זמין לאחיה מתייא, כל איבון נשמתין דיתערון קמיה כליה קיימין דיוקנין דיוקנין קמיה בההוא דיוקנא ממש היהו בהאי עלמא, ונחתת לון קודשא בריך הוא, ויקרי לון בשמהו כמה דעת אמר, (ישעה מה) לבלם בשם יקרא. וכל נשמתא תיעול לדוכתה, ויקומו בקיומה בעלמא בדקה חזי, וכדין יהא עלמא שלים, ועל ההוא זמנה בתיב, (ישעה כה) וחרפת עמו יסיר וגוי, מאי וחרפת עמו יסיר. דא יצר הרע דאחשיך אנפי בריין ושליט בהו.

אמר רבי יוסי הָא חֲמִינָן כָּל זָמָנָא דָבָר נִשְׁקָאִים בְּרוֹחָא דָא. לאו אֵיה מִסְאָב, נִפְקָא נִשְׁמָתִיה מִבְּיה אֵיהו מִסְאָב. אמר ליה ודאי הַכִּי הָא, והכוי אָתָּמָר דָהָא הָהָא יִצְרָא הַרְעָא כְּדֵבֶר נִטְיל רַוְחָא דָבָר נִשְׁאָב לִיה וְאַשְׁתָּאָר גּוֹפָא מִסְאָב, וְשָׁאָר עַמְּינָן עַוְבָּדִי עַבְודָת כּוֹכְבִּים וּמְזֻלּוֹת כְּדֵא אִיבָּנוּ בְּחַיְהָן אִיבָּנוּ מִסְאָבָין דָהָא מִסְטָרָא מִסְאָבָא אִית לון נשמתין, וכד אַתְרִיק מִבְּיה הָהָא מִסְאָבוֹ אַשְׁתָּאָר גּוֹפָא בְּלֹא מִסְאָבוֹ בְּלֹל.

בגין כה (דף קלא ע"ב) מאן דאתדק באחתא דשאר עמין עובדי עבודה כוכבים ומزلות אסתאב איהו. וההוא ברא דאתילד ליה יקבל עליה רווח מסבא. וαι

תימא הֲא בְּסִטְרָא דָאָבוֹי מֵישָׁרָאֵל קָא אַתִּיא, אַמְּמָא
יַקְבֵּל עַלְיהָ רוח מסאבא.

תא חזי, דהא בקדמיתה אסתאב אָבוֹי בשעתא
האתדק ביהיא אפתטא דאייה מסאבא, וכיון דאָב
אייהו אָסְתָּאָב ביהיא אפתטא דאייה מסאבא, כל שפנ
דאָיהו ברא דאתיליד מינֶה יַקְבֵּל עַלְיהָ רוח מסאבא. ולא
עוד אלא דעבר על אוֹרְיִיתָא דכתיב, (שמות ל) פ' לא
תשתחוה לאל אחר, כי יי' קָנָא שָׁמוֹ בְּגִין דְקַנִּי על הא
ברית קדישא.

אמר רבי אלעזר תא חזי דהא אתרמר דכינוי דידע
אברהם אבינו חכמתא בעא לaptersha מכלiar שאר
עמין ולא לאתדק בא בהו, ובגין כה כתיב ואשביעך ביי
אלקי השמים ואלקוי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הפנעני וגוי, מבנות הפנעני ודאי, (מאי) רוז איהו
כמא דאת אמר (מלאכי ב) ובעל בת אל נבר. אשר אנכי
יושב בקרבו. אנכי דייקא כתיב הכא אשר אנכי, וכתיב
הterm (ישעה מד אנכי עשיית הארץ. וכל דא בגין דלא לאסתאב בא בהו.

תא חזי, האי מאן דاعיל האי ברית קדישא ביהיא
אפתטא דשאָר עמין עובדי עבודה כוכבים ומזלות,
גרים לאסתאב אחר אחרא. ועל דא כתיב (משליל) תחת
שלש רגזה ארץ וגוי. ואף על גב דאומרי לייה באָה

ברית, לא אָבְטָח בֵּיה אֶבְרָהָם עַד דָצֵלִי צְלוֹתִיה קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא וַאֲמֵר יְיָ אֱלֹקִי הַשְׁמִים וְגוּ, הָוָא יְשַׁלַּח מַלְאָכוֹ, וְדָא מַלְאָה הַבְּרִית, בְּגִין דִּיתְגַּטֵּר הָאֵ בְּרִית וְלֹא יִסְתַּאַב בֵּין אִינּוֹן עַמְּנִין:

רַק אַת בְּנִי לֹא תִשְׁבֶּשׁ שְׁמָה. מַאי טֻמָּא, בְּגִין דִּידֻע אֶבְרָהָם דָהָא בְּכָלָהוּ לֹא הוּה מִן דָאשְׁתָמֹודָע לֵיהּ לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא בָּר אֵיהּ בְּלַחְדוֹי, וְלֹא בְּעָא דְלָהָוּ מִדּוֹרִיה דִּיצָּחָק בִּינְיִיחְוּ, אַלְאָ דִּיהָא מִדּוֹרִיה עַמְּיהָ, וַיַּצְחַק יוֹלִיף מִגִּיה תְּדִיר אַרְחוֹי דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, וְלֹא יִסְטֵי לִימְנָא וְלִשְׁמָאָלָא. וּעַל דָא לֹא בְּעָא אֶבְרָהָם דְלַתְוִי מִדּוֹרִיה דִּיצָּחָק תִּמְןָ.

אמֵר רַבִּי יִסָּא וְדָא זִכְוֹתִיה דֶּאָבָרָהָם אַעֲרָע קְמִיה דְהָוָא עַבְדָּא, דְהָוָא יוֹמָא נְפָק, וְהָוָא יוֹמָא מְטָא לְעִנָּא דְמִיאָ, דְכִתְבֵּב וְאָבָא הַיּוֹם אֶל הַעַזְוָן. וְהָא אָוְקָמוֹה.

רַבִּי אַלְעָזָר פָּתָח וַאֲמֵר, (תהלים קיט) גָּל עִינִי וְאַבִּיטה גְּפָלָות מִתּוֹרָתָה. כַּמָּה אִינּוֹן בְּנִי נְשָׂא טְפֵשָׁין דָלָא יְדַעַּין וְלֹא מִסְתְּבָלִין לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאֹרְיִיתָא, בְּגִין דָאֹרְיִיתָא כָּל חַיִין וְכָל חַיּוֹ וְכָל טֹב בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאתִי. (הָוָא חַיּוֹ רְעַלְמָא דִין וְרְעַלְמָא דָאתִי אֵיהּ) (נ"א הָוָא חַיּוֹ דְעַלְמָא דָאתִי אֵיהּ חַיּוֹ בְּעַלְמָא דִין). חַיּוֹ אִינּוֹן בְּעַלְמָא דִין דִּיזְכּוֹן

ליומין שלמין בהאי עלמא כמא דעת אמר, (שמות כג) את מספר ימיך אמלא. וליוםין אריכין בעלמא דעת. בגין דאינון חיין שלמין, אינון חיין דחידו, חי בלא עציבו, חיין דאינון חיין. חירו בעלמא דין חIRO דכל מאן דاشתדל באורייתא לא יכליין לשלטהה עליי כל עמיין בעלמא.

ואי תימא אינון בני שמד. גורה היא מלעילא בגון רביע עקיבא וחברוי, וכך סליק במחשבה. חירו דמלאך המות דלא יכול לשולטהה עליי, והכי הוא ודאי Dai אדם היה אתקבק באילנא דחידי דאייהו אורייתא, לא גרים מותא ליה ולכל עלמא. ובגין פה פה יה קודשא בריך הוא אורייתא ליישראל מה כתיב בה חרות על הלוחות והא אוקמה. ואללא אינון לא חטו ושבקו אילנא דחידי, לא גרמו מותא לעלמא כמלךדים. וקדשא בריך הפה אמר (תהלים פט) אני אמרתי אליהם אתם ובני עליון כלכם. חבלتون גריםיכzon אכן כאדם תמותון וגוו. ועל דא כל מאן דاشתדל באורייתא לא יכול לשולטהה עליי ההוא חייא בישא דחשיך עלמא. אמר רבי ייסא אי הכי משה אמר מית, Dai הכי ביוון דלא חב לא ימות (ואמאי ימות). אמר ליה ודאי מית, אבל לא שלטה ביה קאמרין, אלא לא מית על ידו.

וְלֹא אָסַת אֶבְכַּח בֵּיתִי, וְלֹא מֵית (ד"ג קלב נ"א) **וְקַדְמֵי אֶלְאָ אֲתַדְבַּק
בְּשִׁכְנַתָּא וְאַזְיל לְחַיִּי עַלְמָא.**

זהאי חי אקררי, כמה דאוקימנא דכתיב (שמואל בכג) ובניהם
בן יהודע בן איש חי וגוי. ועל דא כל מאן
דאשטל באורייתא חירו אית ליה מפלא בעלמא דין
משעבודא דשאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזרות.
HIRO בעלמא דאתי בגין דלא יתבעון מגיה דינא בההוא
עלמא כלל.

טא חזיא, באורייתא כמה רזין עלאין סתיימיין אית בה,
בגין כך כתיב, (משל ג) יקרה היא מפנינים. כמה
גביעין טמירין אית בה, ועל דא כד אסתכל דוד ברוחא
דҳכמתא וידע כמה פלייאן נפקין מאורייתא
פתח ואמר, (תהלים קיט) גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך. טא חזיא, ויהי הוא טרם אלה לדבר והגה
רבקה יוצאת. יוצאת, באה מבעי ליה, Mai יוצאת.
דקונדשא בריך הוא אפיק לה מכל אינון בגין מתא דכלתו
חייבין, והיא יוצאת מכל לא דלהון. ותרד העינה כתיב
בה"א, רוז איהו דערעת תמן בירא דMRIIM, ובגין כך
כתיב העינה בה"א וסליקו לה מיא.

דבר אחר והגה רבקה יוצאת כמה דכתיב יוצאות
לשאוב מים, אמרاي יוצאות ולא הולכות ולא

באות. אלא בגין דטמירין הוּא כל יומא ובהיא שעתא נפקין לשאבא מיא, וסימנא נקייט בידיה.

תא חזי, כד מטא עבדא לחזן ואשפה לה לרבקה לעת ערבות היה עידן צלotta דמנחה. בהיא שעתא דטמא יצחק לצלאה צלotta דמנחה, בהיא שעתא מטא עבדא לגבה דרבקה. ובהיא שעתא דטמא יצחק לצלotta דמנחה כמלך דמיון מטא רבקה לגיביה. לאשתכחא כלל באטריה דאטטריך כדקא יאות, וככל מטא ברוז דחכמתא, ועל דא אתה ההוא עבדא לבאר המים רוז דכתיב (שיר השירים ז) מעין גבים באר מים חיים ובזולים מן לבנון, ואוקימנא, וככל רוז איהו.

רבי שמעון היהatti לטבריה והוה עמיה רבי אבא. אמר רבי שמעון לרבי אבא גזיל, דהא אנן חמינן דבר בש חד ימטי השטה לגבע ומליין חדתין בפורמיה ואיבונן מלין דאוריתא. אמר רבי אבא הא ידענא דבכל אחר דמר אזיל, קודשא בריך הוא משדר ליה מלאכין טסין בגדיין לאשתעשות בא.

עד דהו אזיל, סליק רבי שמעון עינוי, וחמא בר בש דתוה רheit ואזיל. יתרבו רבי שמעון ורבי אבא. כד מטא גביהו, אמר ליה רבי שמעון מאן אנת. אמר ליה יודאי אנא ומקפטקי קאתינה ואני אזילנא אטיטריה

דבר יוחאי דאתמנון חבריא במלין ידיין ושדרוני גביה.
אמר ליה אםא בר. אמר ליה אנת בר יוחאי. אמר ליה
אנא בר יוחאי.

אמר ליה הא אוקימנא דלא יפסיק בר נש בצלותיה
בינייה לבין כותלא כמה דכתיב, (ישעה לה) ויסב
חווקיהו פניו אל הקיר וגוי. ומאן דצלי אסיר למעבר
ארבע אמות סמיך ליה, ואוקמיה להני ארבע אמות לכל
ستر בר לקמיה. ואוקמיה דלא יצלי בר נש אחורי רבייה
וכו' ואתמנון בכל הגי מיל'.

פתח ואמר, (תהלים לט) **שמעה תפلتاي כי ושותתי האזינה**
אל דמעתי אל תחרש. מי טעמא שמעה ולא
שמע, באתר חד כתיב שמע כי וחגבי וגוי, ובאתר אחר
שמעה. אלא בכל אתר לזמנין שמע לדכורה ולזמןין
שמעה לנוקבא. שמעה כמה דעת אמר, (תהלים יז) **שמעה כי**
צדיק וגוי. שמע כמא דעת אמר, (תהלים לו) **שמעה כי**
וחגבי. (משל א) **שמע בני.** (דברים כז) **הסכת ושמע.**

והכא שמעה תפلتاي כי, בגין דהאי (דאיה) דראא
דמקבלא כל צלותין דעלמא. זהא תנין דעבדא
מפנייה עטרה ושוי לה ברישא דצדיק חי עולם
דכתיב, (משל י) ברכות לראש הצדיק. ועל דא שמעה
תפלתי כי.

שָׁמַעַה תִּפְלֹתִי יְיָ דָא צְלוֹתָא דֵי בְּלָחֵשׁ. וּשְׂעוּתִי הָאָזִינָה
 דָא צְלוֹתָא דָאָרִים בֶּר בְּשׁ קָלִיה בְּעַקְתִּיה כְּמָא
 דָאָת אָמֵר, (שמות ב) וַתַּעֲלֶה שׂוּעַתְּמָא אֶל הָאֱלֹהִים. וּמָהוּ
 שׂוּעַתְּמָא, אֶלְאָ דְבָצְלוֹתִיה אָרִים קָלִיה וּזְקִיף עִינָנוּ לְעַילָא
 כְּמָא דָאָת אָמֵר, (ישעיה ב) וְשׂוֹעַ אֶל הַהָר. וְצְלוֹתָא דָא (ד'
 קלב ע"ב) מַתָּבֵר תְּרֻעֵין וְדִפְיק (ס"א וְדִחֵיק) לוֹן לְעַלָא
 צְלוֹתִיה. אֶל דְמַעַתִּי אֶל תְּחִרְשׁ דָא, אֶעָיל קְמִי מַלְכָא
 וְלִית תְּרֻעָא דְקָאִים קְמִיה, וְלַעֲולָם לֹא אָהָדרו דְמַעַיִן
 בְּרִיקְנִיא.

תו הָא כְּתִיב הָכָא תִּלְתָּה דְרַגֵּין, תִּפְלָה. שׂוּעָה. דְמַעַה.
 לְקָבֵיל אַלְיָן תִּלְתָּה אַחֲרָגִין. כִּי גַּר אָנְכִי עַמְּךָ. לְבָתָר
 תּוֹשֵׁב. לְבָתָר כָּל אֲבוֹתִי עַקְרָא דְעַלְמָא.

תָא חִזֵּי, צְלוֹתָא דָבָר בְּשׁ מַעֲומֵד, בְּגַיִן דְתִרְיִ צְלוֹתָא
 בְּגִנְהוּ חַד מַיּוֹשֵׁב וְחַד מַעֲומֵד, וְאַיְנוּן חַד לְקָבֵיל
 תְּרִין דְרַגֵּין תִּפְלָה שֶׁל יָד וְתִפְלָה שֶׁל רָאשׁ. לְגַבֵּי יוֹם
 וּלִילָה וּכְלָא חַד. אָוֹף הָכָא תִּפְלָה מַיּוֹשֵׁב לְגַבֵּי תִּפְלָה שֶׁל
 יָד, לְאַתְקִין לְהָכָה (ד"א כְּמַאוֹן) דְאַתְקִין לְכָלה וּקְשִׁיט
 לְהָכָה לְעַלָא לְחוֹפֶה, הָכִי נָמִי מַקְשְׁטִין לְהָכָה בְּרוֹזָא
 דְרַתִּיכָה וּמִשְׁרִיךְיָה, יֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאַשְׁר מִשְׁרָתִיו
 וְהָאָופְגִים וְחִיוֹת הַקְדֵשׁ וּכְיוֹן.

וְעַל דָא צְלוֹתָא מַיּוֹשֵׁב, כִּיּוֹן דְעַאלָת לְגַבֵּי מַלְכָא

עַלְאָה וְאֵיהוּ אֲתִי לְקַבֵּל אֶלְהָה, כִּדְין אָנוּ קִיִּמִין קִמֵּי
מַלְפָא עַלְאָה, דֹהָא כִּדְין (דרגן) דָכּוֹרָא אֲתָחָבָר בְּנוֹקָבָא,
וּבְגִין כֵּה לֹא יִפְסִיק בֵּין גָּאוֹלָה לְתִפְלָה (וגואולָה (שםות קנו א'),
וְתִפְלָה תְּרִין דְרָגֵינוּ אִינּוֹן, רְזָא דְצִדְיק וְצִדְקָה יוֹסֵף וְרוּחַל').

וּבְגִין דָבָר נִשְׁתַּחַווּ קִאים קִמֵּי מַלְפָא עַלְאָה נִטְלָה אֶרְבָּע
אִמוֹת לְצִלּוֹתֵיהֶן וְאוּקְמוֹת דְבָשִׂיעָרָא (ד"א
בְשִׂיעָרָא) דְסֻוּרְטָא דְיוֹצֵר כֵּלָא. וּכְלָל מַה דָּאֲתִי בְסְטָרָא
דְדָכּוֹרָא בְעֵי לֵיה לְאִגְנִישׁ לְמִיקְםָ בְקִיּוּמָה וְאוֹזְדָקָה (ס"א
וְוֹזְדָקָה). בְגִוְונָא דָא כֵד אֵיהוּ פִרְעָה, כִּרְעָבְרָוֵךְ, וְכֵד
אֵיהוּ זָקִיף, זָקִיף בְשָׁם, בְגִין לְאַחֲזָה שְׁבָחָא דְדָכּוֹרָא עַל
נוֹקָבָא.

וְתָא חֹזֵי דֹהָא אוּקְמוֹת לֹא יָצַלְיָי בָּר נִשְׁתַּחַווּ אַחֲרֵי רְבִיבָה
וְאַתָּמָר בְמַה דְכַתְּבָב, (דברים י) אַת יי אַלְקִיךְ תִּירָא.
אַת לְאַכְלָלָא דְבָעֵי לְמִדְחָל מִרְבִּיבָה בְמָרוֹא דְשִׁכְנָתָא,
וְדַחְילָוּ דְתַלְמִיד, רְבִיבָה אֵיהוּ. בְגִין כֵּה בְשֻׁעַתָּא דְצִלּוֹתָא
לֹא יְשַׁוֵּי הַהְפָא מָרוֹא לְקִמְיָה, (ד"א ל"ג לְצִלּוֹתָא) אֶלָּא מָרוֹא
דְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא בְלַחְוֹדוֹי וְלֹא מָרוֹא אַחֲרָא.

וְתָא חֹזֵי צִלּוֹתָא דְמִנְחָה אֲתָקִין לֵיה יִצְחָק. וְדָאי בְמַה
דְאֲתָקִין אַבְרָהָם צִלּוֹתָא דְצִפְרָא לְקַבֵּל הָוָא דָרְגָא
דְאַתְדָבֵק בְּיָה. וּבֵן (ד"א כ"ה) יִצְחָק אֲתָקִין צִלּוֹתָא דְמִנְחָה
לְקַבֵּל הָוָא דָרְגָא דְאַתְדָבֵק בְּיָה. וְעַל דָא צִלּוֹתָא דְמִנְחָה
מִכִּי נְטִי שְׁמֵשָׁא לְנִחְתָּא בְדָרְגוֹי לְסֶטֶר מַעֲרָב.

זהא עד לא נטה שמשה לצד מערב אקרוי יומ מצפרא עד ההוא זמנא דכתיב, (תהלים כב) חסד אל כל היום. ואיל תימא עד חשבה, תא חזוי, דכתיב (ירמיה ו) אווי נא לנו כי פנה היום כי יגטו צללי ערבות. כי פנה היום לקבל צלotta דצפרא דכתיב חסד אל כל היום, זהא כדיין שמשה איהו לסתור מזורה, כיון דעתה שמשה ונחתה לשטר מערב, הא כדיין איהו זמן צלotta דמנחה וכבר פנה היום ואותו צללי ערבות ואתער דיןא קשיא בעולם. פנה היום דאייהו דרגא דחס"ד, ונתנו צללי ערבות דיינון דרגא דיןא קשיא, וכדיין אתחרב ב' מקדשא ואותוקד הייכלא. ועל דא תניגן דיהא בר נש זהיר בצלotta דמנחה דאייהו זמנא דיןא קשיא שריא בעולם. יעקב אתקין צלotta דערבית זהא איהו אתקין לה ווון לה בכל מה דאצטרא, ודאי ואיזו אתקין לה", ויה"א אתזנת מן ואיזו דלית לה נהורא مجرמה כלל.

ובגין כך תפלה ערבית רשות זהא אתכלילת בצלotta דיוםא בגין לאתגרה, והשתא לאו זמנא איהו. ואוקימנא לה זהא לא אתגלייה נהורא דיממא דיבנהייה לה, ואיהי שלטא בחשוכה עד זמנא דפלגות ליליא דاشתעشا קוידשא בריך הוא עם צדיקיא בגנטא דעדן, וכדיין איהו זמנא לאשתעsha בר נש (ס"א ולמלעי) באורייתא כמה דאתמר.

תא חזוי, קוד אתה ואמר אלין תלת זמגין דצלותי
הכתיב, (תהלים טה) ערבות ובקר וצחרים הא תلتא,
וайיה לא צלי אלא תרי מביהו, כתיב אשיכחה ואהמה,
ולא יתר. דא לצלותא דצפרא ודא לצלותא דמנחה,
בגין כך אשיכחה ואהמה דייקא. בצפרא דאייה שעתא
דחסד סגי ליה בחסד באשיכחה, ובמנחה דהוא שעתא
דריגנא קשייא בעי המיה וbegin כך ואהמה. ولבר פד
אתפליג ליליא הויה קם בשירין ותושבון כדקא (דף קלג ע"א)
יאות כתיב, (תהלים ס"ב) ובלילה שירה עמי וזה אתרם.
קם רבוי שמalon ואזלו. אזל הוא בר נש בהדייה עד
טבריה. עד דהוא אゾלו, אמר רבוי שמalon תא חזוי,
תפלות בנגד תמיין תקנום רבנן דאנשי בנסת הגדולה,
begin דאשכחן תרי כתיב, (במדבר כח) את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים.
וainsון מתקרבין בהגי תרי זמגין דיום איבונן זמגין
לצלותא.

אמר ההוא גברא הא בקדמיתא אבות תקנום להני
צלותי, ומה דאתקינו אברהם ויצחק הוא עקרה,
ומה דאתקין יעקב דאייה שבוח דאבחן אמא יה
רשوت ולא עקרה בהגי.

אמר רבוי שמalon הא (רכט ב) אתרם. אבל תא חזוי, הגי

תְּרֵי זָמָנִי דָּתְרִי צְלֹותִי לֹא אִנוּן אֶלָּא לְחֶבְרָא לְיעַקְבָּ
בְּעַדְבִּיהָ, כִּיּוֹן דָּאתְחֶבְרוֹ דָּא בְּדָא אָנוּן לֹא צְרִיכִין יִתְיר,
דָּכִיּוֹן דָּאתְהִיבָּת אֲתָתָא בֵּין תְּרֵין דְּרוֹעִין וְאֲתְחֶבְרָת
בְּגֻפָּא לֹא אֲצְטָרִיךְ יִתְיר, וְעַל דָּא אָנוּן בְּעִינָן לְאֲתְעָרָא
תְּרֵין דְּרוֹעִין בְּגַיּוֹן דָּאתְהִיבָּת בְּגַיּוֹה, כִּיּוֹן דָּאִיהִ
בְּגַיּוֹה, גּוֹפָא וְאֲתָתָא מְלִיְיחָו בְּלִחְיָשׁו דָּלָא לְאַדְכָרָא.
וּבָגַיּוֹן בָּךְ יַעֲקָב מִשְׁמָשׁ בְּמָרוֹם תְּגִינָן. מַאי בְּמָרוֹם כִּמה
דָּאַת אָמֵר, (תְּהִלִּים טט) וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ייְ. וּכְלָא
אִיהִ רְזָא לִיְדָעַי מִדִּין. אָתוֹ רְبִי אָבָא וְהַהוּא יְוָדָאִ
וּבְשָׁקוֹ יְדוֹי. אָמֵר רְבִי אָבָא עַד יוֹמָא דֵין לֹא קָאִימָנָא
בְּמָלָה דָּא בְּרַ הַשְׁתָּא. זְפָאַה חֹלְקִי דְּזָכִינָא לְמִשְׁמָעַ לִיהְ:
וּבְבִיאָה יִצְחָק הַאֲהָלָה שָׂרָה אָמוֹ. אָמֵר רְבִי יוֹסֵי הָאִ
קָרָא קְשִׁיאָ. הַאֲהָלָה. לְאַהֲלָל שָׂרָה אָמוֹ מְבָעֵי
לִיהְ, מַאי הַאֲהָלָה. דָּאַהֲדָרָת תְּמַן שְׁכִינָתָא, בָּגַיּוֹן דָּכָל
זָמָנָא דְשָׂרָה קְיִימָא בְּעַלְמָא שְׁכִינָתָא לֹא אָעֵדִי מִינָה,
וּשְׁرָגָא הוּא דְלִיקָת מַעֲרָב שְׁבָת לְעַרְבָ שְׁבָת וְהַוָה בְּהַיְרָ
כָּל אִנוּן יוֹמִי דְשְׁבָתָא, בְּתַר דְמִיתָת, כְּבַתָּה הַהִיא
שְׁרָגָא. כִּיּוֹן דָּאַתָּת רְבָקָה אַהֲדָרָת שְׁכִינָתָא וּשְׁרָגָא
אַדְלִיקָת. שָׂרָה אָמוֹ, דְדָמִיא לְשָׂרָה בְּכָל עוֹבְדָהָא.
רְבִי יְהָדָה אָמֵר כִּמה דְדִיוּקָנִיהָ דִיַּצְחָק הוּא דְדִיוּקָנִיהָ

ד'ابرָהָם, וְכֹל מֵאַנְךָ חִמְיִ לִיצָחָק אָמַר דָא אֶבְרָהָם, וּוְדָאי אֶבְרָהָם הַוְלִיד אַת יִצְחָק, הֲכִי נִמְיָ רַבְקָה דִיּוֹקְבָּה מִמְשָׁ הָוֹת דִיּוֹקְבָּה דִשְׂרָה, וּבְגַיְן כַּד שָׂרָה אָמוֹ וּדָאי.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּכָלָא הֲכִי הוּא, אָבֵל תָא חַווִי, רַזְאַ אַיְהוּ דָאָפֶעָל גַּב דִשְׂרָה מִיתָת, דִיּוֹקְבָּה לֹא אָעֵדַי מִן בִּיתָת, וְלֹא אַתְּחַזֵּי תִּמְנָן מִיּוֹמָא דִמִיתָת עַד דָאתָת רַבְקָה, כִּיּוֹן דַעֲאַלְתָה רַבְקָה אַתְּחַזְיָאָת דִיּוֹקְבָּה דִשְׂרָה, דְכַתְּבָב וּבִבְיאָה יִצְחָק הָאַהֲלָה וְגוּ מִיד שָׂרָה אָמוֹ אַתְּחַזְיָאָת תִּמְנָן, וְלֹא הוּה חִמְיִ לְהַבָּר יִצְחָק בְּלַחֲזָדוֹי כַּד אָעֵיל תִּמְנָן, וְעַל דָא וְינַחַם יִצְחָק אַחֲרֵי אָמוֹ (ס"א מַאי אַחֲרֵי אָמוֹ, אַחֲרֵי) דָאמֹ אַתְּחַזְיָאָת וְאוֹזְמָנָא בְּבִיתָת, וְעַל דָא לֹא בְתִיב אַחֲרֵי מִיתָת אָמוֹ, אָלָא אַחֲרֵי אָמוֹ.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר מַאי שְׁנָא דְכַתְּבָבְיהַ בִּיצָחָק וּיְקַח אֶת רַבְקָה וְתַהְיֵי לוֹ לְאַשָּׁה וּיְאַהֲבָה. כִּיּוֹן דָאמֹר וְתַהְיֵי לוֹ לְאַשָּׁה לֹא יַדְעַנָּא דְהֹוָא רְחִים לְהָ, דָהָא כָּל בְּנֵי עַלְמָא רְחִמִּי לְבָשְׁיָהוּ. מַאי שְׁנָא בִּיצָחָק דְכַתְּבָבְיהַ וּיְאַהֲבָה.

אָלָא וְדָאי אַתְּעַרוֹתָא דְרְחִימָיו דְדְכּוֹרָא לְגַבִּי אַתְּתָא לֹאָוֹ אַיְהוּ אָלָא שְׁמָאָלָא דְכַתְּבָבְ, (שיר השירים ב) שְׁמָאָלוֹ תַחַת לְרָאָשִׁי. וְחַשְׁךְ וְלִילָה בְּחַד אִינְנוּן, וְשְׁמָאָלָא אַתְּעַרְךָ רְחִימָיו תַדִּיר לְגַבִּי נַוְקָבָא וְאַחַיד בָהּ, וְעַל דָא אָפֶעָל גַּב דָאֶברָהָם (ס"א הוּה) רְחִים לְה לְשָׂרָה לֹא בְתִיב בְּיהַ וּיְאַהֲבָה

אֲלֹא בִּיצָּחָק. וְאֵי תִּמְאֵן וְיִאֱהֵב יַעֲקֹב אֶת רְחֵל, **סֶטֶרָא**
דִּיצָּחָק דְּהֹהָה בֵּיהַ קָעַבְיד לִיהְ.

תֵּא חָזֵי, אֶבְרָהָם כִּד חָמָא לְשָׂרָה (ס"א לְרַבְּקָה) הָוֹה מַחְבָּק
לָהּ וְלֹא יִתְּיִיר, אֶבְלָל יַצְחָק דְּאֵיהַו בְּעַלְהָ אֶחָד בְּהָ
וּשְׁנֵי דְּרוּעֵיהָ תְּחוֹת רִישָׁה דְּכַתִּיב שְׁמַאַלוֹ תְּחַת לְרָאשֵׁי
וּמִינָו תְּחַבְּקָנִי. לְבַתֵּר אַתָּא יַעֲקֹב וּשְׁמֵשׁ עַרְסָא וְאוֹלִיד
תְּרִיסֶר שְׁבָטִין כֵּלָא פְּדָקָא יִאָוֹת.

וְתֵא חָזֵי אֶבְהָן כְּלָהּוּ בְּרֹזָא חָדָא (ד"ג קלג נ"ב) אֹזְלוּג. וּכְלָהּוּ
שְׁמַשּׁוּ בְּאֶרְבָּעָ נְשִׁין כֵּל חַד מַגְנִיהָו, אֶבְרָהָם
בְּאֶרְבָּעָ שָׂרָה וְהָגָר וְתִרְיָה פְּלָגְשִׁים. דְּכַתִּיב וּלְבָנִי
הַפְּלָגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֶבְרָהָם, פְּלָגְשִׁים תְּרִי הָא אֶרְבָּעָ.
יַצְחָק בְּרֹזָא דְּאֶרְבָּעָ דְּסְטִירָוּ דְּרַבְּקָה, דְּכַתִּיב וַיִּקְחָה אֶת
רַבְּקָה חַד. וְתֵהִי לוּ לְאָשָׁה תְּרִי. וְיִאֱהֵבָה תְּלַתְּ.
וַיִּגְחַם יַצְחָק אַחֲרֵי אַמְוֹהָא אֶרְבָּעָ. לְקַבֵּל דָא הוּוּ לְיַעֲקֹב
אֶרְבָּעָ נְשִׁין. וּכְלָא בְּרֹזָא חָדָא.

רַבִּי חִיא אָמַר אֶבְרָהָם וַיַּצְחָק שְׁמַשּׁוּ כֵּל חַד בְּאַתְּתָא
חָדָא בְּרֹזָא דְּקוֹנְדָשָׁא. אֶבְרָהָם בְּשָׂרָה, יַצְחָק
בְּרַבְּקָה, וְלְקַבֵּל תְּרוּוֹיְיהָו הָוֵי אֶרְבָּעָ נְשִׁין לְיַעֲקֹב בְּתְּרִין
חוֹלְקִין. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר סְלִיקָוּ מְלִין לְאַתְּרִיהָו. דָא
כֵּלָא בְּרֹזָא קְדִישָׁא אַתְּעַבְּד וּכְלָא בְּרֹזָא חָדָא:
וַיֹּוֹסֵף אֶבְרָהָם וַיִּקְחָה אָשָׁה וְשָׁמָה קְטוּרָה. קְטוּרָה דָא הָיָא

הגר. דהא פגינן בתר דאתפרשא הגר מגיה ד אברהם וטעת בתר גלויל דאבה, לבתר אתקשרא בעובדין דכשרן, ובגין כה אשתי שמה ואקורי קטורה בעובדין דכשרן, ושדר אברהם ונסבה ליה לאנתו. מפאן דשנוי שמא מכפר חוביין, ועל דא אשתי שמה.

ו יוסף אברהם, מאוי ויוסף, אי תימא דעת שרה איה דאוסיף, לאו הבי. אלא ביוםהא דשרה אוזויג בהדה זמנה חדא, ولבתר טרייך לה על עסקיו דישמעאל, ולבתר ויוסף במלקדמין זמנה אחרא על מה דנסיב לה בקדמיתה. וכפום דשנוי עובדhaar הבי נמי שני שמה.

טא חזי, דאמר רבי אלעזר ויביאה יצחק האלה שרה אמרו. דאתגלייא דיוקנה דשרה ויצחק אתנהם אחרי דאתגלייא אמרו, ודיוקנה תהה חמיה כל יומא. ואברהם אף על גב דאיןסיב לא עאל בההוא ביתא ולא אעליל לה להאי אפתחה פמן, בגין דשפחה לא תירש גבירתה. ובאהל דשרה לא אתחזוי אתה אחרא אלא רבקה.

ואברהם אף על גב תהה ידע דיוקנה דשרה אתגלייא פמן, שבקייה ליצחק ההוא אהיל למחייב דיוקנה דאמיה כל יומא. יצחק ולא אברהם, חדא הוא דכתיב ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. את כל אשר לו דיקא, דא הוא דיוקנה דשרה בההוא משכנא.

דָּבָר אַחֲרֵי וַיִּתְּנֵן אֶבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לַיִצְחָק, רֹא
דְמַהִימָנוֹתָא עַלְאָה לְאַתְדְּבָקָא יִצְחָק בְּדָרְגָא
דְחוֹלְקִיה פְּדָקָא יָאָוֹת. תָא חֹזֵי, הַכָּא אַתְפְּלִיל (ס"אמִיא
בָאָשָא) אֲשָא בְמִיאָ, וְדָאֵי אֲשָא נְטִיל מִיאָ, מְשֻׁמָע וַיַּתֵּן
אֶבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לַיִצְחָק דָא מִיא דְאַתְפְּלִיל
בָאָשָא. וּבְקָדְמִיתָא אַתְפְּלִיל בְּחַדָא אֲשָא בְמִיאָ. אִימְתֵי,
בְשֻׁעַתָא דְעַקֵד לִיה לַיִצְחָק לְמַעַבְדָ בֵיה דִינָא קְדִין
אַתְפְּלִיל אֲשָא בְמִיאָ. וְהַשְׁתָא אַתְפְּלִילוּ מִיא בָאָשָא,
לִמְהֹיו כֵלָא רֹא דְמַהִימָנוֹתָא עַלְאָה:

וְלִבְנֵי הַפְּלִיגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֶבְרָהָם נָתָן אֶבְרָהָם מִתְגּוֹתָת.
מַאי מִתְגּוֹתָת. אַלְיַין סְטֵרִי דָרְגִין תַתָּאֵין דָאַינְוָן
שְׁמַהַן דְסְטֵרִי רֹוח מְסָאָבָא בְגַיַן לְאַשְׁלָמָא דָרְגִין,
וְאַסְתָּלָק יִצְחָק עַל כֵלָא בְמַהִימָנוֹתָא עַלְאָה פְּדָקָא חֹזֵי.
בְגַי הַפְּלִיגְשִׁים, אַלְיַין הוּוּ בְגַי קְטוּרָה פְּלִגְשָׁה בְקָדְמִיתָא
וּפְלִגְשָׁה הַשְׁתָא. רַבֵּי חַיִיא אָמַר פְּלִגְשִׁים מִמְשָׁ.
וַיִּשְׁלַחֵם מַעַל יִצְחָק בָנוֹ, דָלָא לְשִׁלְטָה לְגַבְיהָ דִיַּצְחָק.
בְעַזְדָנוֹ חַי, בְעַזְדָנוֹ אֶבְרָהָם חַי וּקְיִים בְעַלְמָא דָלָא
יַקְטְּרָגוֹן לִיה לְבַתָּר, וּבְגַיַן דִיְתָקָן יִצְחָק בְּסְטֵר דִינָא
קְשִׁיאָ עַלְאָה לְאַתְתְּקָפָא עַל כָּלָהוֹ, וּכְלָהוֹ אַתְפְּפִין
קְמִיה. קְדָמָה אֶל אָרֶץ קָדָם, בְגַיַן דִתְמָן אַינְוָן סְטֵרִי
חרְשֵׁי מְסָאָבִי.

תא חזוי, כתיב (מלכים א, ה) ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם. אלין איבנון דהו מبني (איןון) בני פילגשים ד אברהם, והא אוקימנא דהא באיבנון תררי קדם איבנון דאולפין תרשין לבני נשא, ומה היא ארץ קדם נפקו לבן ובעור ובלעם בנו וכלהו חרשי והוא אוקמו.

רבי חזקיה פתח ואמר, (ישעה מט) מי נתן למשיסה יעקב רבי חזקיה פטה ואמר, (ישעה מט) מי נתן למשיסה יעקב מזמנא דאתחרב כי מקדשא ברכאנ לא שריין בעלמא ואתמנעו, כביבול אתמנעו מעילא ותתא, וכל אינון שאר דרגין תתאי מתתקפי ואולי ושלטי עלייהו דישראל בגין דאינון גרמו בחוביהו.

האי קרא לא אתישבן מליה דכתיב מי נתן למשיסה יעקב, פיו דאמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל, מהו חטאנו לו, חטאנו לו מבעי ליה, וא依 אמר חטאנו לו, מא依 ולא אבו, ולא אבינו מבעי ליה.

אלא בשעתא דאתחרב מקדשא ואותוקד הייכלא ועמא אתגלי, בעיא שכינתא לאתעקרא מהוכחה ולמייה עמהון בגלוותא, אמרה איה בקדמיתה למחמי ביתאי והיכלא ואפקוד על דוכתי דכהני וליוא דהו פלחין בביותאי.

אמר רבי אלעזר בהיא שעתא אסתכלת כנסת ישראל

לעילא וחמת דבעל אסתלק מנה לעילא לעילא,
בחתת לחתת עאלת בבייתא ואסתכלת בכל אינון דוכתאי,
ואשתחמע קלא לעילא לעילא ואשתחמע קלא לחתתא.
הדא הוא דכתיב (ירמיה לא) קול ברמה נשמע בהי בכוי
תמרורים רחל מבכה על בניה וגוי ואוקמיה.

כיוון דעאלת בגלוותא אסתכלת בעמא וחמת דדחקי
לוז ורמשי לוז בגלוותא בין רגלייהו דשאר עמין,
כדין אמרת (ישעה ט) מי נתן למישסה יעקב וגוי. ואינון
אמרין הלא יי זו חטאנו לו. והיא אמרת ולא אבו בדרכיו
הלוך ולא שמעו בתורתו.

ובשעתא דזמין קודשא בריך הוא למפקד על עמיה,
כגסת ישראל תיתוב מן גלוותא בקדמיתה
(אמר ליה קודשא בריך הוא) תהיך לביתה, בגין דבית המקדש
יתبني בקדמיתה, ויימא לה קודשא בריך הוא קומי
מעפרא. היא תבת ואמרה לאן אתר אליה, ביתאי חרב
היכלי אתוקד בונורא.

עד לקודשא בריך הוא בגין כי מקדשא בקדמיתה
ויתקיים היכלא ובגני קרתא דירושלם, ولברר יוקים
לה מעפרא. הדא הוא דכתיב (תהלים קט) בונה ירושלים יי
וגוי. בונה ירושלים בקדמיתה ולברר בדחי ישראל
יבנש, ויימא לה (ישעה ט) התגער מUPER קומי שב'

ירושלים וגוי. ויתכפיגש גלוותהון דישראל. הִזְהָר הוּא דכתיב בונה ירושלים יי', בקדמיה, ולבדר גדי ישראל יכגס. וכדין הרופא לשוברי לב ומחבש לעצבותם דא תחיהת המתים. ובתיב, (יחזקאל לו) ואת רוחך אתן בקרבתכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו וגוי. ברוך יי' לעולם אמן ואמן: ע"ב פרשת חי שרה

פרק תולדות

מִרְשׁוֹת הַגּוֹלָם
 (בראשית ס) וַיָּאֹלֶה תּוֹלְדוֹת
 יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אֶבְרָהָם
 הַוְּלִיד אֶת יִצְחָק. רַبִּי יִצְחָק
 פָּתָח, (שיר השירים ז) הַדִּוְדָאִים
 נָתְנוּ רֵיחַ וְגֹן. תָּנוּ רְבָנָן,
 לְעֵתִיד לְבָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
 הוּא מְחַיֵּה אֶת המתים וַיַּגְעַר
 אֹתָם מַעֲפָרָם, שְׁלָא יְהִי
 בְּנֵין עַפְרָם בְּמוֹת שְׁהִי
 בִּתְחִילָה שְׁגַבְרָאוּ מַעֲפָרָם
 מִמְּשָׁר, דָּבָר שְׁאַינּוּ מַתְקִיעִים,
 הַדָּא הוּא דכתיב (בראשית ב)
 וַיִּצְאֶר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 עַפְרָם מִן הָאָדָם.

וַיָּאֹלֶה (בראשית כח) **תּוֹלְדוֹת**
יִצְחָק וגוי. **פָּתָח** **רַבִּי**
חִיא **וְאָמֵר** (תהלים קו) **מֵי יַמְלֵל**
גְּבוּרוֹת יי' **יִשְׁמַעַץ** **כָּל**
תְּהִלָּתוֹ. **תָּא** **חַזִּי,** **כַּד** **בְּעָא**
קוֹדֵשׁ **אֶבְרִיךְ** **הָוּא** **וְסַלִּיק**
בְּרֻעּוֹתָא **קְמִיה** **לְמִבְּרִי**
עַלְמָא, **הָוּה** **מִסְתְּכֵל**
בְּאֹרְיִיתָא, **וּבָרָא** **לִיהְיָה,** **וּבְכָל**
עוֹבֵדָא **וּעֹבֵדָא** **דְּבָרָא**
קוֹדֵשׁ **אֶבְרִיךְ** **הָוּא** **בְּעַלְמָא**
הָוּה **מִסְתְּכֵל** **בְּאֹרְיִיתָא,**
וּבָרָא **לִיהְיָה.** **הִזְהָר** **הָוּא**